الجزء ٢ الحزب ٣
۞ سَيَقُولُ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَ ٱلنَّاسِ مَا وَلَّىٰهُمۡ عَن قِبۡلَتِهِمُ ٱلَّتِي كَانُواْ
عَلَيۡهَاۚ قُل لِّلَّهِ ٱلۡمَشۡرِقُ وَٱلۡمَغۡرِبُۚ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ
مُّسۡتَقِيمٖ ١٤٢ وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَٰكُمۡ أُمَّةٗ وَسَطٗا لِّتَكُونُواْ
شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ وَيَكُونَ ٱلرَّسُولُ عَلَيۡكُمۡ شَهِيدٗاۗ وَمَا
جَعَلۡنَا ٱلۡقِبۡلَةَ ٱلَّتِي كُنتَ عَلَيۡهَآ إِلَّا لِنَعۡلَمَ مَن يَتَّبِعُ ٱلرَّسُولَ
مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيۡهِۚ وَإِن كَانَتۡ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى ٱلَّذِينَ
هَدَى ٱللَّهُۗ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَٰنَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ
بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ١٤٣ قَدۡ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجۡهِكَ فِي ٱلسَّمَآءِۖ
فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبۡلَةٗ تَرۡضَىٰهَاۚ فَوَلِّ وَجۡهَكَ شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ
ٱلۡحَرَامِۚ وَحَيۡثُ مَا كُنتُمۡ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ شَطۡرَهُۥۗ وَإِنَّ
ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ لَيَعۡلَمُونَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡۗ وَمَا ٱللَّهُ
بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعۡمَلُونَ ١٤٤ وَلَئِنۡ أَتَيۡتَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ
بِكُلِّ ءَايَةٖ مَّا تَبِعُواْ قِبۡلَتَكَۚ وَمَآ أَنتَ بِتَابِعٖ قِبۡلَتَهُمۡۚ
وَمَا بَعۡضُهُم بِتَابِعٖ قِبۡلَةَ بَعۡضٖۚ وَلَئِنِ ٱتَّبَعۡتَ أَهۡوَآءَهُم مِّنۢ
بَعۡدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ إِنَّكَ إِذٗا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٤٥

142 Vor spune ignoranții cei fără de minte dintre evrei, precum și cei asemenea lor dintre politeiști: „Ce i-a îndepărtat pe musulmani de la Qibla lor către Ierusalim [Beit alMaqdis], care era mai înainte direcția în care se îndreptau pentru îndeplinirea rugăciunii?” Răspunde-le – o, tu, profetule! – „A lui Allah, Unicul, este Stăpânirea răsăritului și a apusului, precum și a celorlalte direcții [zări], și El îl îndreaptă pe oricare dintre supușii Săi spre orice direcție dorește; și El călăuzește pe cine dorește dintre robii Săi către calea cea dreaptă, cea fără de nicio abatere și deviație.

143 Așa cum v-am făcut o direcție [Qibla] destinată vouă, tot astfel v-am făcut pe voi cea mai bună și mai dreaptă comunitate, o cale de mijloc între toate comunitățile, prin credințele, faptele de adorare și comportamentul vostru, pentru a depune mărturie în Ziua Judecății că profeții lui Allah au transmis cele care le fuseseră poruncite de către Allah să le vestească comunităților lor; și pentru a fi profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), de asemenea, martor pentru voi, în sensul că a transmis cele cu care fusese trimis la voi. Și nu am schimbat Qibla spre care vă îndreptați, în direcția Ierusalimului, decât pentru a-l face cunoscut pe cel care acceptă cele prescrise de Allah și se conformează, urmându-l pe profet, precum și pe acela care se delasă de religia sa și urmează propriilor lui pofte și dorințe și nu se conformează celor prescrise de El. Și chestiunea schimbării primei Qible a fost una măreață pentru cei pe care i-a făcut Allah izbânditori prin acceptarea credinței în El și în faptul că [tot] ceea ce El poruncește supușilor Săi cuprinde o mare înțelepciune. Nu va face Allah niciodată să se piardă credință voastră în El, și nici rugăciunile pe care voi le-ați împlinit înainte de schimbarea Qiblei, căci Allah este Iertător și Îndurător cu oamenii și nu le îngreunează lor și nici nu lasă să se piardă răsplată
faptelor lor. 144 Și am văzut Noi, - o, profetule! - îndreptarea privirii tale către cer, [căutând și] urmărind și cercetând [în așteptarea] pogorârii revelației referitoare la Qibla, și schimbarea ei către o direcție plăcută ție. O să te îndreptăm Noi, în locul Ierusalimului, către o Qiblă de care să fii mulțumit și pe care să o iubești – și aceasta este Casa cea Sfântă a lui Allah. Așadar, îndreaptă-ți fața către Casa cea Sfântă a lui Allah, către Mecca Mukarrama. Și oriunde v-ați afla voi, - o, dreptcredincioșilor! - îndreptați-vă în direcția ei atunci când împliniți rugăciunea Evreii și creștinii care au primit Cartea știu că această schimbare a Qiblei este adevărul pogorât de la Creatorul și Orânduitorul lor, datorită menționării acestui fapt în Cartea lor. Allah nu este cu nebăgare de seamă față de ceea ce fac ei, împotrivindu-se adevărului, ci El, Preaslăvitul, Știe toate acestea și îi va răsplăti pentru ele [pe măsură].

145 Jur pe Allah - o, profetule! –chiar dacă tu le-ai aduce evreilor și creștinilor cărora li s-a dat Cartea toate semnele și dovezile că schimbarea Qiblei este întru adevăr, ei nu se vor îndrepta nicidecum către Qibla ta, încăpățânându-se și refuzând cele cu care tu ai venit și semețindu-se față de urmarea adevărului. Și nici tu nu te vei [mai] îndrepta către direcția [Qibla] lor, după ce Allah te-a oprit] de la ea; și nici ei nu se vor îndrepta către Qibla celorlalți, pentru că fiecare dintre ei minte în privința celorlalți [și îi consideră necredincioși]. Și dacă ai urma tu poftele acestora în ceea ce privește Qibla, precum și privitor la alte legi și reglementări, după ce ți-a venit ție știința cea dreaptă și fără de îndoială, atunci, tu vei fi dintre necredincioși [nedrepți], care au deviat de la calea cea dreaptă, urmându-și poftele și dorințele. Acest discurs îi este adresat Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). pentru a sublinia enormitatea urmării acestor oameni [în detrimentul poruncii Sale] Allah l-a ferit pe profetul Său de la o asemenea cale, și astfel avertizarea rămâne adresată comunităților ce îi vor urma [lui].

Dintre pildele acestor versete: 1 - Contestarea poruncilor și regulilor lui Allah și ignorarea obiectivelor acestora este un indiciu al insolenței [prostiei] și al unei minți precare. 2 - Virtuțile [virtutea] și noblețea acestei comunități, de vreme ce Allah a elogiat-o și a caracterizat-o, numind-o “calea de mijloc” față de toate celelalte comunități. 3 - Avertizarea cu privire la urmarea poftelor și dorințelor oamenilor Cărții, pentru că ei au negat adevărul, după ce îl cunoscuseră mai înainte. 4 - Posibilitatea abrogării anumitor reglementări legislative în islam, atunci când era încă primită revelația, asemeni cazului abrogării îndreptării către Ierusalim, fiind înlocuită cu îndreptarea către Moscheea cea Sfântă.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَعۡرِفُونَهُۥ كَمَا يَعۡرِفُونَ أَبۡنَآءَهُمۡۖ
وَإِنَّ فَرِيقٗا مِّنۡهُمۡ لَيَكۡتُمُونَ ٱلۡحَقَّ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ١٤٦ ٱلۡحَقُّ
مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ ١٤٧ وَلِكُلّٖ وِجۡهَةٌ
هُوَ مُوَلِّيهَاۖ فَٱسۡتَبِقُواْ ٱلۡخَيۡرَٰتِۚ أَيۡنَ مَا تَكُونُواْ يَأۡتِ بِكُمُ ٱللَّهُ
جَمِيعًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٤٨ وَمِنۡ حَيۡثُ خَرَجۡتَ
فَوَلِّ وَجۡهَكَ شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۖ وَإِنَّهُۥ لَلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَۗ
وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ١٤٩ وَمِنۡ حَيۡثُ خَرَجۡتَ فَوَلِّ
وَجۡهَكَ شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۚ وَحَيۡثُ مَا كُنتُمۡ فَوَلُّواْ
وُجُوهَكُمۡ شَطۡرَهُۥ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيۡكُمۡ حُجَّةٌ إِلَّا ٱلَّذِينَ
ظَلَمُواْ مِنۡهُمۡ فَلَا تَخۡشَوۡهُمۡ وَٱخۡشَوۡنِي وَلِأُتِمَّ نِعۡمَتِي عَلَيۡكُمۡ
وَلَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٥٠ كَمَآ أَرۡسَلۡنَا فِيكُمۡ رَسُولٗا مِّنكُمۡ يَتۡلُواْ
عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِنَا وَيُزَكِّيكُمۡ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ
وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمۡ تَكُونُواْ تَعۡلَمُونَ ١٥١ فَٱذۡكُرُونِيٓ أَذۡكُرۡكُمۡ
وَٱشۡكُرُواْ لِي وَلَا تَكۡفُرُونِ ١٥٢ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
ٱسۡتَعِينُواْ بِٱلصَّبۡرِ وَٱلصَّلَوٰةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٥٣

(146) Învățații evreilor și ai creștinilor cărora le-am dat Cartea, recunosc chestiunea schimbării Qiblei ca fiind un semn [o dovadă] pe care ei o au despre profeția lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), așa cum îi cunosc pe proprii lor fii și îi deosebesc de ai altora. Cu toate acestea, unii dintre ei vor ascunde adevărul cu care el a venit, în semn de ură și invidie. Ei îl resping, deși știu că acesta este adevărul.
(147) Acesta este adevărul de la Domnul tău și să nu fii tu, - o, profetule! - dintre cei care se îndoiesc de corectitudinea lui.
(148) Fiecare comunitate are o direcție aparte spre care se îndreaptă, fie că este ea este materială sau simbolică, și de aici și diferențele existente între diferitele comunități în privința Qiblei lor, și a ceea ce le-a prescris [reglementat] Allah lor. Diversitatea lor nu are niciun efect negativ, dacă aceasta este conform poruncilor și reglementărilor lui Allah; așadar, întreceți-vă voi, – o, dreptcredincioșilor! - în plinirea faptelor bune care v-au fost prescrise, și Allah vă va aduna pe voi în Ziua Judecății din orice loc v-ați afla [de oriunde ați fi]; pentru a va răsplăti pentru faptele voastre, căci Allah este cu putere peste toate și Lui nu-i este cu neputință adunarea voastră și nici răsplata voastră.
(149) De oriunde ai ieși, și oriunde ai fi, - o, tu, profetule! - împreună cu cei care te urmează, de vei dori să împlinești rugăciunea, îndreaptă-te către Moscheea cea Sfântă, căci acesta este adevărul revelat ție de Domnul tău, și Allah nu este neștiutor în privința celor pe care voi le faceți,
ci le vede și vă va răsplăti pentru ele.
(150) Și de oriunde ai ieși, - o, tu, profetule! -, și vei dori să te rogi, îndreaptă-te în direcția Moscheei Sfinte; și oriunde v-ați afla, - o, voi, dreptcredincioșilor! -, îndreptăți-vă fețele către direcția acesteia dacă doriți să împliniți rugăciunea, pentru ca oamenii să nu aibă vreun argument împotriva voastră, în afară de cei necredincioși dintre ei, pentru că aceștia vor persista în încăpățânarea lor, și vă vor combate pe voi cu cele mai mojice [și bizare] acuzații. Nu vă temeți voi, ci temeți-vă de Domnul vostru, Cel Unic, prin înfăptuirea prescripțiilor și evitarea restricțiilor Sale. Allah a desemnat îndreptarea în direcția Ka'abei pentru a împlini binecuvântarea Sa asupra voastră și a vă particulariza [individualiza] printre celelalte comunități și pentru a va călăuzi către cea mai nobilă Qiblă pentru oameni.
(151) Așa cum a pogorât asupra voastră și alte binecuvântări, atunci când v-am trimis vouă un profet dintre voi înșivă, care să vă recite versetele noastre și să vă purifice, poruncindu-vă ceea ce este bun și drept și oprindu-vă de la ceea ce este vicios și rău, și să vă învețe pe voi Coranul și Sunna [Tradițiile Profetice], să vă transmită cele pe care nu le știați cu privire la religia voastră, cât și despre viața voastră de zi cu zi.
(152) Pomeniți-Mă pe Mine [adorați-Mă pe Mine] cu sinceritate și devoțiune, și Eu vă voi pomeni pe voi, cu vorbe de laudă și protejându-vă, căci răsplata este pe măsura faptei; și mulțumiți-Mi [lăudați-Mă] pentru binecuvântările cu care v-am dăruit, și nu fiți necredincioși față de Mine, arătând ingratitudine și folosindu-le în modalități oprite vouă.
(153) O, voi, cei care credeți, căutați ajutor în răbdare și rugăciune pentru a vă putea supune Mie și a împlini prescripțiile Mele, căci Allah este cu cei răbdători, El îi ajută și le garantează lor succesul.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Prelungirea discuției despre schimbarea Qiblei, datorită constituirii acesteia drept dovadă clară a profeției lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
2 - Abandonarea controverselor [și a discuțiilor în contradictoriu], întrucât concentrarea pe actele de supunere față de Allah și promtitudinea îndreptării către acesta sunt mai folositoare la Domnul său în Ziua Judecății, pentru un dreptcredincios. 3 - Faptele bune care duc către Allah sunt diverse și numeroase, și nu este nicio greșeală ca dreptcredinciosul să aleagă dintre ele pe acelea spre care are o anumită înclinație și sunt mai potrivite pentru el.
4 - Măreția pomenirii lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul, de vreme ce răsplata acesteia este pomenirea de către Allah a robului Său într-o adunare și mai înaltă [în ceruri].

وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِن
لَّا تَشْعُرُونَ ١٥٤ وَلَنَبْلُوَنَّكُم بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ١٥٥
الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُم مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
١٥٦ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُهْتَدُونَ ١٥٧ ۞ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ
الحزب ٣
فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ
وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ١٥٨ إِنَّ الَّذِينَ
يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ
لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۙ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ
١٥٩ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ
وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ١٦٠ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
١٦١ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ١٦٢
وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ١٦٣

(154) Și nu spuneți, - o, voi, dreptcredincioșilor! - despre cei care sunt uciși în războiul sfânt pe calea lui Allah: „Ei sunt morți și au murit așa cum moare oricine altcineva.", căci ei sunt vii la Domnul lor, însă voi nu înțelegeți viețuirea lor, întrucât aceasta este o viață specială, ce nu poate fi cunoscută decât prin revelația trimisă de [la] Allah Preaînaltul. (155) O să vă testăm pe voi cu diverse nenorociri – precum teamă de dușmanii voștri, foamea provocată de insuficienta mâncării, lipsa de bani prin pierderea lor sau greutatea de a-i procura, pierderea celor dragi prin suferința datorită bolilor care îi omoară pe oameni sau prin căderea lor ca martiri pe calea lui Allah, și neajunsuri în cele pe care le rodește pământul. Și binevestește-le, - o, tu, profetule! - celor răbdători în fața încercărilor, despre cele ce îi vor bucura pe ei, atât în aceasta viață, cât și în Viața de Apoi.

(156) Cei care, dacă au fost loviți de una dintre aceste nenorociri, au spus cu acceptare și supunere: „Cu adevărat, noi suntem ai lui Allah și El face cu noi ceea ce vrea, și la El vom fi noi întorși în ziua Judecății; El este Cel care ne-a creat și ne-a dăruit cu diverse binecuvântări, și la El este întoarcerea noastră și destinația noastră finală. (157) Aceștia vor fi elogiați de către Allah într-o adunare a Îngerilor cei măreți, și va pogorî asupra lor îndurarea Sa și ei sunt cei călăuziți către calea cea dreaptă.

(158) Cei doi munți cunoscuți sub numele de Safa și Marwa, aflați în apropierea Ka'abei, fac parte dintre reperele islamice clare, dar pentru cel care a venit la Casa cea Sfântă pentru a împlini ritualurile specifice Pelerinajului cel Mare [Hajj] sau Pelerinajului cel Mic [Umra], nu este niciun păcat să parcurgă distanța dintre ele. Allah menționează faptul că acesta nu este un păcat, pentru a liniști inimile musulmanilor care se temeau să parcurgă această distanță, crezând că este o practică aparținând perioadei ignoranței; și Allah Preaînaltul a explicat limpede că este vorba [de fapt] de unul dintre ritualurile Pelerinajului. Cel care a dat curs actelor de adorare preferabile [mustahab], sporindu-le în mod voluntar, sincer și devotat numai lui Allah, va dobândi mulțumirea lui Allah și acceptarea acestora, primindu-și răsplata sa pentru ele; și Allah îl știe pe cel care plinește fapte bune și merită a fi răsplătit.

(159) Evreii și creștinii care ascund dovezile [semnele doveditoare] pe care noi le-am pogorât cu privire la adevărul profetului și al celor cu care el a venit, după ce Noi le-am arătat oamenilor în Cărțile [Scripturile] lor, aceia vor fi îndepărtați de la Îndurarea lui Allah. Îngerii, profeții și oamenii, cu toții, se roagă pentru aceasta.

(160) În afară de cei care se vor întoarce la Allah având remușcări datorită tăinuirii acelor versete limpezi și își vor îndrepta faptele, atât din inimile lor, cât și în fapte, și vor scoate la iveală adevărul și călăuzirea pe care o ascunseseră [mai înainte]; acelora le accept Eu întoarcerea la supunerea față de Mine, și Eu sunt Iertător și Îndurător cu supușii Mei care își cer iertare. (161) Asupra celor care au fost necredincioși și au murit în necredință, fără a apuca să se căiască pentru aceasta, se va abate blestemul lui Allah, scoțându-i din binecuvântarea milei Sale și ei vor fi ajunși de rugile îngerilor și oamenilor, în totalitatea lor, care se roagă pentru ca ei să fie excluși de sub Îndurarea lui Allah și îndepărtați de ea. (162) Celor care vor fi ajunși de acest blestem nu li se va micșora pedeapsa nici măcar pentru o singură zi, și nu li se va da lor niciun răgaz în Ziua Judecății.

(163) Cel adorat de voi întru dreptate, - o, oameni! - este Unic, Fără Egal, atât prin natura Sa, cât și prin atributele Sale. Nu există alt [dumnezeu] adorat întru dreptate în afară de El; și El este Cel Milostiv a cărui Îndurare este vastă, și Cel Îndurător cu supușii Săi, de vreme ce i-a dăruit cu binecuvântări imposibil de a fi socotite.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Stă în rânduiala lui Allah ca încercările și testele să fi trimise asupra supușilor Săi, iar celor răbdători El le-a promis cele mai mărețe răsplăți și cele mai nobile ranguri. 2 - Legitimitatea parcurgerii distanței dintre Safa și Marwa pentru cei care împlinesc Pelerinajul la Casa cea Sfântă [Hajj sau Umra].
3 - Printre cele mai mari păcate și cele mai dureros pedepsite se numără și ascunderea adevărului pogorât de Allah, înșelarea oamenilor și devierea lor de la calea cea dreaptă care le-a fost revelată profeților.

إِنَّ فِي خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ
وَٱلْفُلْكِ ٱلَّتِي تَجْرِي فِي ٱلْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن مَّآءٍ فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
مِن كُلِّ دَآبَّةٍ وَتَصْرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ وَٱلسَّحَابِ ٱلْمُسَخَّرِ بَيْنَ
ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ لَأَيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ١٦٤ وَمِنَ ٱلنَّاسِ
مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ ٱللَّهِ ۖ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓا۟ أَشَدُّ حُبًّا لِّلَّهِ ۗ وَلَوْ يَرَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ إِذْ يَرَوْنَ
ٱلْعَذَابَ أَنَّ ٱلْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعَذَابِ ١٦٥
إِذْ تَبَرَّأَ ٱلَّذِينَ ٱتُّبِعُوا۟ مِنَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوا۟ وَرَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ ٱلْأَسْبَابُ ١٦٦ وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوا۟ لَوْ أَنَّ
لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا۟ مِنَّا ۗ كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ ٱللَّهُ
أَعْمَٰلَهُمْ حَسَرَٰتٍ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنَ ٱلنَّارِ ١٦٧
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ كُلُوا۟ مِمَّا فِي ٱلْأَرْضِ حَلَٰلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا۟
خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ١٦٨ إِنَّمَا يَأْمُرُكُم
بِٱلسُّوٓءِ وَٱلْفَحْشَآءِ وَأَن تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ١٦٩

164 În crearea cerurilor și a pământului și a miracolelor creației aflate în ele, în succesiunea nopții și a zilei, în corăbiile care străbat apa marilor, încărcate cu cele de folosință oamenilor - mâncare, îmbrăcăminte, bunuri comerciale și alte lucruri ce răspund nevoilor lor -, în apa pogorâtă de către Allah din cer, prin care a înviat pământul prin plantele și pășunile ce răsar din el, în vietățile pe care le-a răspândit pe el, în schimbarea direcției vânturilor dintr-o parte în cealaltă, și în norii suspendați între cer și pământ, în toate acestea sunt semne clare pentru cei care pricep aceste dovezi, și înțeleg indiciile Unicității Sale, Preaslăvitul.

165 Și cu toate aceste semne evidente, încă mai există oameni care iau alți dumnezei în afară de Allah și îi asociază pe ei cu Allah Preaînaltul, iubindu-i așa cum Îl iubesc și pe Allah, în vreme ce aceia care cred au o iubire mai mare pentru Allah decât aceștia pentru idolii lor; căci ei nu asociază pe nimeni lui Allah și Îl iubesc, atât în vreme de liniște, cât și de încercare; în vreme ce ceilalți îi iubesc pe idolii lor în vreme de liniște, iar în vreme de încercare nu se vor mai ruga altcuiva, decât lui Allah. Și dacă ar vedea cei care păcătuiesc prin facerea de asociați lui Allah și comiterea păcatelor, care este situația lor în Viața de Apoi, atunci când își vor vedea pedeapsa, ar ști că Unicul căruia îi aparține puterea în totalitatea ei este numai Allah, și că El este crunt în pedepsirea celor care nu I s-au supus; și dacă ar vedea ei acestea, nu ar mai asocia pe nimeni Lui.

166 În momentul în care ei văd situația Zilei de Apoi și încercările și chinurile sale, liderii care au fost urmați de oameni se vor leapădă, de cei slabi care i-au urmat, și va fi închisă pentru ei orice cale spre salvare.

167 Cei slabi și cei care i-au urmat pe ceilalți au spus: „Am dori să ne putem întoarce noi în viața lumească și să ne delăsăm de conducătorii noștri, așa cum și ei s-au delăsat de noi [acum]; și pedeapsa dureroasă pe care le-a arătat-o lor Allah în Viața de Apoi, datorită urmării întru necredință a conducătorilor lor, va fi însoțită de remușcare și tristețe și nu vor mai ieși ei din Foc niciodată.

168 O, voi, oameni! Mâncați din animalele, plantele și din roadele pomilor pământului, pe acelea a căror dobândire este permisă [halal] și care sunt, prin natura lor, bune și fără de stricăciune. Și nu urmați drumurile cu care Satana vă ademenește, căci el vă este vouă un dușman învederat. Nu este potrivit ca cel înzestrat cu minte să îl urmeze pe dușmanul său care încearcă din răsputeri să îl rănească și să îl rătăcească.

169 Căci el vă poruncește vouă cele mai grave păcate și fapte rele, precum a susține în ceea ce Îl privește pe Allah credințe și reglementări fără a vă fi venit ele de la Domnul vostru, și nici de la profeții Lui.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Dintre creațiile Sale, cei care cred cu adevărat în Allah, sunt cei care Îl iubesc cel mai mult pe El, pentru că ei se supun Lui în orice circumstanță, atât la bine, cât și la greu, și nu îi fac Lui niciun asociat.

2 - În ziua Judecății se vor rupe toate legăturile și fiecare prieten se va lepăda de tovarășul său, și nu va mai dăinui decât ceea ce i-a fost sincer devotat lui Allah Unicul, Preaînaltul.

3 - Oamenii sunt avertizați cu privire la înșelăciunea Diavolului și diversitatea și subtilitatea metodelor sale, căci acesta se folosește de cele dorite de sinele omului [și de pofte].

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلۡ نَتَّبِعُ مَآ أَلۡفَيۡنَا
عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ءَابَآؤُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا
يَهۡتَدُونَ ١٧٠ وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ كَمَثَلِ ٱلَّذِي يَنۡعِقُ
بِمَا لَا يَسۡمَعُ إِلَّا دُعَآءٗ وَنِدَآءٗۚ صُمُّۢ بُكۡمٌ عُمۡيٞ فَهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ
١٧١ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ
وَٱشۡكُرُواْ لِلَّهِ إِن كُنتُمۡ إِيَّاهُ تَعۡبُدُونَ ١٧٢ إِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَيۡتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحۡمَ ٱلۡخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ بِهِۦ لِغَيۡرِ
ٱللَّهِۖ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ غَيۡرَ بَاغٖ وَلَا عَادٖ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ
غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٧٣ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ
ٱلۡكِتَٰبِ وَيَشۡتَرُونَ بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلًا أُوْلَٰٓئِكَ مَا يَأۡكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمۡ إِلَّا ٱلنَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٤ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ
ٱشۡتَرَوُاْ ٱلضَّلَٰلَةَ بِٱلۡهُدَىٰ وَٱلۡعَذَابَ بِٱلۡمَغۡفِرَةِۚ فَمَآ
أَصۡبَرَهُمۡ عَلَى ٱلنَّارِ ١٧٥ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ نَزَّلَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّۗ
وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخۡتَلَفُواْ فِي ٱلۡكِتَٰبِ لَفِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ ١٧٦

(170) Și dacă li s-a spus necredincioșilor: „Urmați călăuzirea și lumina pogorâte de Allah!”, au răspuns ei încăpățânându-se: „Noi urmăm credințele și tradițiile în care i-am găsit pe părinții noștri.” Oare ei îi urmează pe părinții lor, chiar și dacă aceștia nu pricep nimic din călăuzire și lumină și nu sunt călăuziți către adevărul acceptat de Allah?! (171) Pilda celor necredincioși în legătură cu urmarea strămoșilor lor este asemenea păstorului care își cheamă vitele, și ele aud vocea lui, însă nu pricep ceea ce spune; căci ei sunt surzi la înțelegerea adevărului și nu aud ceea ce le-ar putea fi de folos, sunt muți și limbile le-au fost amuțite și nu pot rosti adevărul, sunt orbi și nu îl pot vedea; și astfel, ei nu pot pricepe călăuzirea spre care tu îi chemi.

(172) O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său! - mâncați din bunătățile cu care Allah v-a îndestulat și vi le-a permis vouă, și mulțumiți-I lui Allah atât fățiș, cât și în taină pentru binecuvântările cu care v-a dăruit. Și printre modalitățile de a Îi mulțumi Lui, este și aceea de a face, cu supunere, cele pe care El vi le-a cerut, și a vă feri de la a-I fi nesupuși; dacă voi, cu adevărat, Îl adorați numai pe El, Unicul, și nu Îi faceți Lui niciun asociat.

(173) Allah v-a oprit vouă dintre bucate animalele care au murit fără a fi sacrificate în mod corespunzător, sângele scurs, carnea de porc și ceea ce a fost sacrificat în numele altcuiva în afară de Allah; însă dacă omul a fost constrâns să mănânce ceva dintre cele interzise, el nu a păcătuit, consumându-le numai dintr-o nevoie acerbă, și nedepășind limitele impuse cu strictețe de acea necesitate. În aceste circumstanțe, el nu are niciun păcat, și nici vreo pedeapsă pentru această faptă. Allah este Iertător și Îndurător cu supușii Săi care se căiesc și, din Îndurarea Sa, face parte și îngăduirea consumului acestor alimente interzise, în caz de nevoie extremă. (174) Cei care ascund cele pogorâte de Allah în Cărți [Scripturi] și dovezile conținute de acestea cu privire la Adevăr și la profeția lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), asemenea evreilor și creștinilor, și obțin prin aceasta un preț meschin, precum un loc de frunte sau o anumită poziție sau avere, aceia pun în burțile lor [nu mănâncă] motivul chinului lor în Foc; și Allah nu le va spune în Ziua Judecății ceea ce le este plăcut lor, ci, dimpotrivă, ceea ce va fi rău pentru ei, și nu Îi va purifica pe ei, nici nu Îi va lăuda, așadar ei vor avea parte de o pedeapsă [o osândă] dureroasă.

(175) Cei care au ascuns știința benefică oamenilor, au schimbat călăuzirea cu rătăcirea, căci au trecut sub tăcere adevărata credință, și au schimbat iertarea lui Allah cu pedeapsa Lui. Câtă îndrăzneală au avut ei pentru a da curs lucrurilor ce reprezintă un motiv pentru a intra în Foc, că și cum nu le-ar păsa de pedepsele lui, pe care le vor avea de îndurat.

(176) Aceasta este răsplata ascunderii științei și a călăuzirii, datorită faptului că Allah a pogorât Cărțile Sfinte întru adevăr și acesta trebuie să fie arătat, și nu trecut sub tăcere. Iar cei care s-au contrazis în privința Scripturilor, și au crezut numai într-o parte din ele, ascunzând cealaltă parte, se află departe de adevăr.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Cea mai mare rătăcire a oamenilor este datorată nefolosirii minții lor și urmarea celor de dinaintea lor întru rătăcire, orbește. 2 - Nefolosirea de către om a binecuvântărilor minții, auzului și vederii, cu care a fost dăruit de Allah, îl face asemenea celor care au fost lipsiți de acestea. 3 - Oamenii care vor avea parte de una dintre cele mai cumplite pedepse în Ziua Judecății sunt cei care au ascuns știința pe care a pogorât-o Allah Preaînaltul și călăuzirea cu care au venit trimișii Săi. 4 - Printre binecuvântările lui Allah asupra supușilor Săi cei dreptcredincioși se numără și faptul că El le-a interzis un număr restrâns și limitat de lucruri, iar cele permise sunt numeroase și nelimitate.

نصف الحزب ٣

۞ لَّيْسَ ٱلْبِرَّ أَن تُوَلُّوا۟ وُجُوهَكُمْ قِبَلَ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ
وَلَـٰكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ وَٱلْمَلَـٰٓئِكَةِ
وَٱلْكِتَـٰبِ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ وَءَاتَى ٱلْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ ذَوِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَـٰمَىٰ
وَٱلْمَسَـٰكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ وَٱلسَّآئِلِينَ وَفِى ٱلرِّقَابِ وَأَقَامَ
ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَـٰهَدُوا۟ ۖ
وَٱلصَّـٰبِرِينَ فِى ٱلْبَأْسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَحِينَ ٱلْبَأْسِ ۗ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ
صَدَقُوا۟ ۖ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُتِبَ
عَلَيْكُمُ ٱلْقِصَاصُ فِى ٱلْقَتْلَى ۖ ٱلْحُرُّ بِٱلْحُرِّ وَٱلْعَبْدُ بِٱلْعَبْدِ وَٱلْأُنثَىٰ
بِٱلْأُنثَىٰ ۚ فَمَنْ عُفِىَ لَهُۥ مِنْ أَخِيهِ شَىْءٌ فَٱتِّبَاعٌۢ بِٱلْمَعْرُوفِ وَأَدَآءٌ
إِلَيْهِ بِإِحْسَـٰنٍ ۗ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ ٱعْتَدَىٰ
بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِى ٱلْقِصَاصِ حَيَوٰةٌ يَـٰٓأُو۟لِى
ٱلْأَلْبَـٰبِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ
أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا ٱلْوَصِيَّةُ لِلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ
بِٱلْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى ٱلْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنۢ بَدَّلَهُۥ بَعْدَ مَا سَمِعَهُۥ
فَإِنَّمَآ إِثْمُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

(177) Bună-cuviința care îi este plăcută lui Allah nu ține doar de îndreptarea într-o anumită direcție, spre răsărit sau apus și diferențierea întru aceasta, ci evlavia și buna-cuviința reprezintă binele făcut de cel care crede în Allah ca Dumnezeu Unic, și în Ziua Judecății, în toți Îngerii, în toate Scripturile pogorâte, și în toți profeții, fără să facă nicio diferență între ei; și cheltuiește din averea sa pentru neamurile lui și pentru orfani [cei care i-au pierdut pe tații lor înainte de a ajunge la vârsta pubertății], pentru cei în nevoie, și pentru străinul aflat în călătorie, departe de familia și țară lui, și pentru cei care au fost constrânși să ceară ajutorul oamenilor; și cheltuiește din banii săi pentru eliberarea sclavilor și răscumpărarea prizonierilor, împlinește rugăciunea într-o manieră completă, așa cum a fost prescrisă de Allah, plătește Dania obligatorie, își ține legământul făcut, sunt răbdători în momente de sărăcie, încercare, boală, și în timpul întețirii luptelor ei nu dezertează; aceia sunt cei care sunt drepți în credința lor față de Allah, precum și în faptele lor, și aceia sunt cei pioși, care au urmat cele poruncite de către Allah și s-au depărtat de cele pe care El le-a oprit.

(178) O, voi cei care credeți în Allah și îl urmați pe profet! V-a fost prescris vouă în privința celor care ucid pe alții în mod intenționat și cu agresiune, pedepsirea lor cu o pedeapsă asemenea infracțiunii comise de ei. Fie ca este vorba de un om liber, de un sclav, sau de o femeie, osânda va fi egală cu crima comisă, și dacă cel ucis l-a absolvit de pedeapsă pe cel care l-a ucis înainte ca el să moară sau l-a absolvit de pedeapsă tutorele celui ucis în schimbul unei răscumpărări – adică a unei anumite sume de bani pe care o plătește ucigașul în sensul obținerii absolvirii de pedeapsa. Cel care l-a absolvit de pedeapsa pe cel vinovat, trebuie să facă demersurile obținerii răscumpărării cu dreptate, ci nu prin vătămare și reamintirea continuă a favorului e care i l-a făcut, pe când cel vinovat de ucidere trebuie să plătească ad-diah [răscumpărarea] cu bunătate, fără a o amâna îndelung. Aceasta absolvire de pedeapsa uciderii și luarea unei răscumpărări în locul ei este o ușurare pentru voi de la Domnul vostru și o îndurare pentru aceasta comunitate, iar cel care l-a atacat pe ucigaș după ce îl absolvise pe el, mai înainte, de pedeapsă și a primit răscumpărarea, va fi aspru pedepsit de către Allah, Preaînaltul. (179) În legea talionului prescrisă vouă de Allah este o modalitate de conservare a vieții, prin salvarea voastră de la a fi uciși, și o îndepărtare a agresiunii dintre voi; iar acestea sunt pricepute de cei cu minte, care se pun la adăpost de pedeapsa lui Allah, prin respectarea legilor și înfăptuirea poruncilor Sale. (180) Vi s-a prescris vouă că atunci când semnele și cauzele morții devin evidente cuiva, dacă el a lăsat în urma sa o avere considerabilă, să lase moștenire prin testament părinților și rudelor sale, în limitele stabilite de legea islamică - și anume, nu mai mult de o treime din avere; și urmarea acestui îndemn este o obligație pentru cei pioși și supuși lui Allah Preaînaltul. Această reglementare exista înainte de pogorârea versetelor explicite cu privire la moștenire, însă odată cu revelarea versetelor despre moștenire, acestea au evidențiat în mod clar cine îl moștenește pe cel decedat și în ce proporție.

(181) Cel care a schimbat testamentul adăugând sau micșorând ceva din acesta sau interzicând cele menționate, după ce i-au fost cunoscute, păcatul este al celui care a făcut aceste modificări, și nu al celui care a lăsat testament. Și Allah aude vorbele supușilor Săi, cunoaște faptele lor și Lui nu Îi scapă nimic în ceea ce îi privește.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Evlavia iubită de Allah reprezintă împlinirea credinței și a faptelor bune, în vreme ce menținerea doar a aparențelor nu este suficientă în fața lui Allah Preaînaltul. 2 - Practicarea principiului talionului prescris de Allah oamenilor este dintre cele mai mărețe modalități de a proteja viața umană și oprește de la agresiune și nedreptate.
3 - Importanța testamentului, mai ales în cazul celui care deține ceva care să fie lăsat moștenire și păcatul celui care schimbă sau înlocuiește anumite aspecte în testamentul celui decedat.

فَمَنْ خَافَ مِن مُّوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَآ إِثْمَ
عَلَيْهِ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٨٢ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُتِبَ
عَلَيْكُمُ ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٨٣ أَيَّامًا مَّعْدُودَٰتٍ فَمَن كَانَ
مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى
ٱلَّذِينَ يُطِيقُونَهُۥ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا
فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُۥ وَأَن تَصُومُوا۟ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ
١٨٤ شَهْرُ رَمَضَانَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَٰتٍ مِّنَ ٱلْهُدَىٰ وَٱلْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ
ٱلشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ
ٱلْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا۟ ٱلْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا۟ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٨٥ وَإِذَا سَأَلَكَ
عِبَادِى عَنِّى فَإِنِّى قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ ٱلدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا۟ لِى وَلْيُؤْمِنُوا۟ بِى لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ١٨٦

(182) Cel care a observat o abatere de la ceea ce este drept în testament, sau o nedreptate comisă în acesta, și a îndreptat cele pe care le greșise testamentarul, sfătuindu-l, și a făcut dreptate și pace între cei care se certau în privința respectivă, nu are niciun păcat, ci [dimpotrivă] el va fi răsplătit datorită binelui făcut, iar Allah este Iertător și Îndurător cu supușii Săi care s-au căit.

(183) O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe trimisul Său! V-a fost prescris de către Domnul vostru Postul, așa cum a fost el prescris și comunităților de dinaintea voastră, poate că veți fi cu teamă de Allah și vă veți face, prin faptele voastre bune, un scut între voi și pedeapsa lui Allah; și printre cele mai mărețe fapte bune este postul.

(184) Postul care v-a fost prescris vouă presupune postirea unui număr mic de zile din an. Însă celui care suferă de o boală care s-ar agrava datorită postului, sau este în călătorie, îi este permis să nu postească în zilele prescrise, pentru ca mai apoi să recupereze postind un număr egal de zile. Celor care pot posti li se impune răscumpărarea [fidia] dacă nu au postit – ea reprezentând hrănirea unui nevoiaș pentru fiecare zi nepostită. Însă postul vostru este mai bun decât nepostirea și oferirea acestei ispășiri, dacă ați fi știut voi virtuțile [binecuvântările] postului. Aceasta este printre primele reglementări prescrise de către Allah cu privire la post. Și cei care doreau să postească posteau iar cei care nu vroiau, nu posteau, și apoi hrăneau un nevoiaș. Mai târziu însă, Allah a prescris postul și l-a făcut obligatoriu pentru orice persoană ajunsă la vârsta pubertății și aptă să postească.

(185) Luna Ramadan este cea în care, în noaptea Destinului [Lailat al-Qadr], a început pogorârea revelației Coranului asupra profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Allah l-a pogorât ca și o călăuzire pentru oameni, în care se află dovezi clare, călăuzitoare, și un Îndreptar limpede pentru a diferenția între bine și rău. Este obligatorie postirea lunii Ramadan pentru cel care, în timpul acesteia, se afla în localitatea sa de rezidență și este sănătos; însă cel care este bolnav și îi este greu să postească sau este în călătorie, poate să nu postească; iar dacă nu a postit i se impune lui să recupereze respectivele zile nepostite. Prin aceste reglementări Allah dorește să vă conducă către ceea ce este ușor și nu dorește să vă împovăreze, și să completați voi definitiv luna de post, și să Îl preamăriți pe Allah după încheierea lunii Ramadan și în Ziua de Sărbătoare, pentru că v-a favorizat vouă postirea ei și v-a ajutat să o completați; poate că îi veți mulțumi lui Allah pentru călăuzirea către această religie, pe care El v-a prescris-o.

(186) Și dacă te vor întreba, - o, tu, profetule! - robii Mei despre apropierea Mea și acceptarea rugilor lor, [spune-le că] Eu sunt aproape de ei, și Știu situația lor, și Aud rugile lor și nu au nevoie de niciun intermediar și nici să ridice vocile, strigând. Eu răspund rugii celui care se roagă cu sinceritate și devoțiune, așadar, să împlinească poruncile Mele și să fie fermi în credință lor, căci aceasta este cea mai bună modalitate de a favoriza acceptarea rugilor lor; și poate că astfel ei vor purcede pe calea călăuzirii, atât în privința chestiunilor de ordin religios, cât și laic.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Allah a binecuvântat luna Ramadan prin aceea că a destinat-o postului și pogorârii, în decursul ei, a Coranului, ea fiind [ea devenind astfel] luna Coranului; și pentru aceasta, profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia ca în decursul Ramadanului să revizuiască [repete] Coranul [pogorât] împreună cu Îngerul Gavriil, și, în decursul ei, se străduia [împlinind fapte bune] mult mai mult decât obișnuia să facă în celelalte luni. 2 - Legea islamică, atât prin principiile sale fundamentele, cât și prin ramificațiile acesteia, acționează în favoarea ușurării [și facilitării] și a îndepărtării [obstacolelor și] greutăților, căci Allah nu a pus nicio dificultate în religie. 3 - Apropierea lui Allah de supușii Săi și cuprinderea lor cu Știința Sa perfectă, cunoscând întru totul situația lor. Datorită acestui fapt El le aude rugile și răspunde cerințelor lor.

أُحِلَّ لَكُمۡ لَيۡلَةَ ٱلصِّيَامِ ٱلرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَآئِكُمۡۚ هُنَّ
لِبَاسٞ لَّكُمۡ وَأَنتُمۡ لِبَاسٞ لَّهُنَّۗ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمۡ كُنتُمۡ
تَخۡتَانُونَ أَنفُسَكُمۡ فَتَابَ عَلَيۡكُمۡ وَعَفَا عَنكُمۡۖ فَٱلۡـَٰٔنَ
بَٰشِرُوهُنَّ وَٱبۡتَغُواْ مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمۡۚ وَكُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ
حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ ٱلۡخَيۡطُ ٱلۡأَبۡيَضُ مِنَ ٱلۡخَيۡطِ ٱلۡأَسۡوَدِ مِنَ
ٱلۡفَجۡرِۖ ثُمَّ أَتِمُّواْ ٱلصِّيَامَ إِلَى ٱلَّيۡلِۚ وَلَا تُبَٰشِرُوهُنَّ وَأَنتُمۡ
عَٰكِفُونَ فِي ٱلۡمَسَٰجِدِۗ تِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِ فَلَا تَقۡرَبُوهَاۗ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ ١٨٧ وَلَا تَأۡكُلُوٓاْ
أَمۡوَٰلَكُم بَيۡنَكُم بِٱلۡبَٰطِلِ وَتُدۡلُواْ بِهَآ إِلَى ٱلۡحُكَّامِ
لِتَأۡكُلُواْ فَرِيقٗا مِّنۡ أَمۡوَٰلِ ٱلنَّاسِ بِٱلۡإِثۡمِ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ
١٨٨ ۞ يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡأَهِلَّةِۖ قُلۡ هِيَ مَوَٰقِيتُ لِلنَّاسِ وَٱلۡحَجِّۗ ثلاثة أرباع الحزب ٣
وَلَيۡسَ ٱلۡبِرُّ بِأَن تَأۡتُواْ ٱلۡبُيُوتَ مِن ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ ٱلۡبِرَّ
مَنِ ٱتَّقَىٰۗ وَأۡتُواْ ٱلۡبُيُوتَ مِنۡ أَبۡوَٰبِهَاۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ
لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ١٨٩ وَقَٰتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ
يُقَٰتِلُونَكُمۡ وَلَا تَعۡتَدُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُعۡتَدِينَ ١٩٠

(187) La început, îi era interzis unui bărbat care dormea în noaptea zilei de post și apoi se trezea înainte de rugăciunea de Fajr să mai mănânce sau să mai aibă relații intime cu soția sa, însă acest lucru a fost abrogat de către Allah. Și Allah v-a permis vouă, - o, dreptcredincioșilor! - ca în nopțile zilelor de post să aveți relații cu soțiile voastre, căci ele sunt o pavăză pentru voi și castitatea voastră, așa cum și voi sunteți o pavăză pentru ele și castitatea lor, și nu vă puteți lipsi unii de alții. Allah știe că voi vă nedreptățeați pe voi înșivă recurgând la ceea ce va fusese oprit, și s-a îndurat de voi, v-a iertat și v-a ușurat vouă. Din acest moment vă sunt premise relațiile intime cu soațele voastre, sperând la urmașii pe care Allah vi i-a destinat. Mâncați și beți de-a lungul întregii nopți, până când devine vizibil crăpatul de ziuă, firul alb [lumina] al zorilor vă apare distinct de firul negru [întunericul nopții]. De la ivirea zorilor și până la apusul soarelui, împliniți postul vostru, abținându-vă de la cele care îl invalidează. Să nu aveți relații intime cu soțiile voastre în vreme ce sunteți retrași în moschee pentru adorare [în I'tikaf], pentru că aceasta anulează starea voastră de I'tikaf [adică de retragere voluntară în moschee, pentru a Îl adora pe Allah, cu devoțiune și sinceritate]. Reglementările menționate reprezintă limita impusă de Allah între ceea ce este permis și ceea ce este interzis, așadar, nu va apropiați de ele niciodată, căci cel care s-a apropiat de limitele puse de Allah este în pericol de a cădea în păcat. Prin modalitățile clare și evidente de explicare a acestor reglementări, Allah face cunoscut oamenilor semnele Sale, poate că ei se vor teme de El și se vor apăra de pedeapsa Sa, prin săvârșirea celor pe care El le-a poruncit și părăsirea celor de la care El a oprit.
(188) Să nu ia unul dintre voi averea celuilalt într-o modalitate nepermisă, precum furtul, jefuirea sau înșelăciunea. Și nu îi îmbiați cu acestea pe judecătorii pentru a lua o parte dintre averile oamenilor prin păcat, știind că Allah v-a oprit aceasta. Săvârșirea unei nelegiuiri în pofida cunoașterii interzicerii ei, este un lucru și mai neplăcut, și crâncen
pedepsit. (189) Te întreabă pe tine, - o, profetule! - despre formarea fazelor lunii și schimbarea lor. Răspunde-le, și spune-le despre rostul lor: „Acestea sunt modalități de măsurare a timpului pentru oameni. Pentru a cunoaște prin intermediul acestora timpul specific anumitor acte de adorare, precum luna Pelerinajului, luna de post, împlinirea unui an complet pentru plata Zakatului (Dania), și pentru a cunoaște durata înțelegerilor lor, precum stabilirea termenului pentru răscumpărările ce trebuie plătite și pentru împrumuturi. Nu este o formă de evlavie și bună-cuviință să intrați în case pe ușile din spate atunci când sunteți în starea de ihram [în stare de sacralizare] pentru Pelerinaj [hajj sau Umra], așa cum pretindeați în perioada premergătoare islamului [în Jahilia]. Ci evlavia cea adevărată este a celui care se teme de Allah [și este pios], atât în mod evident, cât și în sinea sa. Iar intrarea voastră în case prin ușile lor este mai ușoară [facilă] și mai puțin dificilă pentru voi; pentru că Allah nu v-a impus vouă lucruri în care se află dificultate și greutăți; și puneți între voi și pedeapsa lui Allah o pavăză din fapte bune, poate că veți obține ceea ce voi vă doriți, și
veți fi feriți de cele de care vă temeți. (190) Și luptați pe calea lui Allah – pentru a face să predomine Cuvântul lui Allah – împotriva necredincioșilor care se luptă cu voi pentru a va îndepărta de religia voastră; și nu încălcați limitele puse de Allah, ucigând copiii, femeile și bătrânii sau mutilând morții și altele asemenea lor. Cu adevărat, Allah nu îi iubește pe cei care încalcă limitele celor care au fost reglementate și poruncite de El.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Legitimitatea i'tikafului, însemnând retragerea în moschee pentru adorare; și pentru aceasta sunt respinse toate cele care se opun sensului de I'tikaf, și dintre acestea și întreținerea de relații intime cu soția. 2 - Oprirea de la acapararea averii oamenilor pe nedrept și interzicerea tuturor căilor care duc către aceasta, și printre ele și darea de mită. 3 - Interzicerea atacului [asaltului] și oprirea lui; pentru că această religie este bazată pe dreptate și bunăvoință.

وَٱقۡتُلُوهُمۡ حَيۡثُ ثَقِفۡتُمُوهُمۡ وَأَخۡرِجُوهُم مِّنۡ حَيۡثُ أَخۡرَجُوكُمۡۚ وَٱلۡفِتۡنَةُ
أَشَدُّ مِنَ ٱلۡقَتۡلِۚ وَلَا تُقَٰتِلُوهُمۡ عِندَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَٰتِلُوكُمۡ
فِيهِۖ فَإِن قَٰتَلُوكُمۡ فَٱقۡتُلُوهُمۡۗ كَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٩١ فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ
فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٩٢ وَقَٰتِلُوهُمۡ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتۡنَةٞ وَيَكُونَ
ٱلدِّينُ لِلَّهِۖ فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ فَلَا عُدۡوَٰنَ إِلَّا عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ١٩٣ ٱلشَّهۡرُ ٱلۡحَرَامُ
بِٱلشَّهۡرِ ٱلۡحَرَامِ وَٱلۡحُرُمَٰتُ قِصَاصٞۚ فَمَنِ ٱعۡتَدَىٰ عَلَيۡكُمۡ فَٱعۡتَدُواْ
عَلَيۡهِ بِمِثۡلِ مَا ٱعۡتَدَىٰ عَلَيۡكُمۡۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ
ٱلۡمُتَّقِينَ ١٩٤ وَأَنفِقُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا تُلۡقُواْ بِأَيۡدِيكُمۡ إِلَى ٱلتَّهۡلُكَةِ
وَأَحۡسِنُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٩٥ وَأَتِمُّواْ ٱلۡحَجَّ وَٱلۡعُمۡرَةَ لِلَّهِۚ
فَإِنۡ أُحۡصِرۡتُمۡ فَمَا ٱسۡتَيۡسَرَ مِنَ ٱلۡهَدۡيِۖ وَلَا تَحۡلِقُواْ رُءُوسَكُمۡ حَتَّىٰ يَبۡلُغَ
ٱلۡهَدۡيُ مَحِلَّهُۥۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوۡ بِهِۦٓ أَذٗى مِّن رَّأۡسِهِۦ فَفِدۡيَةٞ
مِّن صِيَامٍ أَوۡ صَدَقَةٍ أَوۡ نُسُكٖۚ فَإِذَآ أَمِنتُمۡ فَمَن تَمَتَّعَ بِٱلۡعُمۡرَةِ إِلَى ٱلۡحَجِّ
فَمَا ٱسۡتَيۡسَرَ مِنَ ٱلۡهَدۡيِۚ فَمَن لَّمۡ يَجِدۡ فَصِيَامُ ثَلَٰثَةِ أَيَّامٖ فِي ٱلۡحَجِّ
وَسَبۡعَةٍ إِذَا رَجَعۡتُمۡۗ تِلۡكَ عَشَرَةٞ كَامِلَةٞۗ ذَٰلِكَ لِمَن لَّمۡ يَكُنۡ أَهۡلُهُۥ حَاضِرِي
ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ١٩٦

**191 Și ucideți-i oriunde îi veți găsi și scoateți-i pe
ei din locul din care ei v-au scos pe voi, și anume,
din Mecca. Iar discordia produsă de oprirea
dreptcredincioșilor de la practicarea religiei lor
și întoarcerea lor la necredință este mai cumplită
decât uciderea. Și nu începeți lupta împotriva lor
în Moscheea cea Sfântă, până ce ei nu au început
lupta împotriva voastră, recunoscând statutul
nobil al acestui lăcaș. Însă, dacă ei au început
lupta în Moscheea cea Sfântă, atunci ucideți-i, căci
aceasta este răsplata necredincioșilor dacă [v-]au
atacat chiar și în acest nobil lăcaș. 192 Însă dacă
ei vor înceta lupta împotriva voastră și se vor opri
din necredința lor, atunci, opriți și voi lupta cu ei;
căci Allah este Iertător cu cel care se căiește și nu îl
pedepsește pentru păcatele sale de dinainte. El este
îndurător față de ei și nu le grăbește pedeapsa lor.
193 Și luptați-vă împotriva necredincioșilor până
ce nu va mai exista din partea lor vreo formă de
politeism și nici oprire a oamenilor de la calea lui
Allah și nici necredință. Iar religia cea limpede
va fi cea a lui Allah. Însă dacă ei vor înceta să fie
necredincioși și să mai oprească [oamenii] de la
calea lui Allah, atunci nu mai luptați împotriva lor;
căci nu există luptă decât împotriva celor nelegiuiți
datorită faptelor lor. 194 Luna cea sfânta în care
v-a întărit pe voi Allah, ajutându-vă să intrați în
Moscheea cea Sfântă și să împliniți pelerinajului mic
(Umra) în anul 7 H, este o recompensă pentru luna
cea binecuvântată în care politeiștii v-au interzis vouă
să ajungeți la Moscheea cea Sfântă, în anul 6 H. Și în
cazul sacrilegiilor, precum pângărirea acestei cetăți
sacre, a lunii sfinte și a stării de sacralizare [ihram] se
aplică legea talionului pentru cei care le-au încălcat.
Așadar, celor care vă atacă, răspundeți-le cu cele pe
care ei vi le-au provocat și nu depășiți limita, căci
Allah nu îi iubește pe cei care care depășesc limitele
Sale. Temeți-vă de Allah întru depășirea celor pe care
El vi le-a permis, și să știți că Allah este cu cei pioși,
care se tem de El, garantându-le succesul și sprijinul.
195 Și cheltuiți din averea voastră în adorare și supunere față de Allah, în Jihad și în alte acte de adorare asemenea acestuia;
și nu va lăsați pe voi înșivă pradă distrugerii prin părăsirea luptei sfinte și a dăruirii pe calea Sa, sau prin conducerea voastră
înșivă către [auto]distrugere; și îmbunătățiți-vă actele de adorare, comportamentul și caracterul, căci Allah îi iubește pe
cei buni în toate privințele și le va spori răsplata lor și îi va călăuzi pe ei. 196 Și împliniți cu străduință Hajj-ul și Umra
[Pelerinajul Mare și Pelerinajul Mic la Ka'aba] căutând Fața [Mulțumirea] lui Allah Preaînaltul; și dacă ați fost opriți de la
completarea lor, din cauza unei boli sau a inamicilor, vă este prescris un sacrificiu ce vă stă vouă în putință – o cămilă, o vacă
sau o oaie, pentru a ieși din starea de sacralizare [ihram]. Și nu vă radeți capetele și nici nu vă tăiați părul până ce animalul
de sacrificiu nu ajunge în locul în care va fi sacrificat. Cel care a fost oprit de la a intra în Moscheea cea Sfântă, să sacrifice
animalul acolo unde se află când a fost oprit, și dacă nu i-a fost interzis să între în Moschee, atunci să sacrifice animalul în
Moscheea cea Sfantă, în prima zi de Sărbătoare - Yaum An-Nahar [Ziua Sacrificiului] sau în următoarele zile de după ea,
[numite] Zilele de Tașriq. Acela dintre voi care este bolnav sau a avut vreo neplăcere legată de părul său, precum păduchi sau
altceva asemănător și datorită acestui fapt și-a tăiat părul, nu are niciun păcat, și el va trebui să răscumpere [fidiah] această
faptă, fie prin postirea a trei zile, fie prin hrănirea a șase nevoiași dintre cei aflați în Moschee fie prin sacrificarea unei oi care
să fie împărțită la săracii din Moscheea cea Sfântă. Și dacă nu v-ați temut [de inamicii voștri], cel care a împlinit Umra în
lunile de Hajj, și apoi s-a bucurat de cele ce i-au fost interzise lui în starea de sacralizare [ihram], până ce a intrat [din nou]
în starea de ihram, [acum] pentru Pelerinajul [Hajj] din acel an, să sacrifice, după putință, o oaie, sau să se asocieze șapte
persoane pentru sacrificarea unui cămile sau a unei vaci. Dacă nu poate să sacrifice un animal, atunci i se impune să postească
în loc de aceasta trei zile dintre zilele în care se îndeplinește Pelerinajul, plus alte șapte zile după întoarcerea la familia sa,
pentru a se împlini, în total, 10 zile [de post]. Acest [Hajj] at-tamatu' - însoțit de obligativitatea sacrificării unui animal sau a
postului pentru cel care nu poate realiza sacrificarea – se referă la cei care nu sunt locuitorii Moscheii Sfinte și nici nu locuiesc
în împrejurimi, pentru că [locuitorii acesteia] nu ar fi în nicio nevoie de „tamatu'"; pentru faptului că ei sunt rezidenți ai
Meccai, și le este suficient ritualul înconjurării Ka'abei în cazul în care au plinit Umra în lunile de Hajj, apoi au ieșit din
starea de sacralizare până la revenirea pentru împlinirea Pelerinajului; și temeți-vă de Allah prin urmarea celor prescrise de
El și respectarea limitelor Sale, și să știți că Allah este aspru la pedeapsă cu cei care încalcă poruncile Lui.**

Dintre pildele acestor versete: 1 - Scopul jihadului și obiectivul său este acela de a face orânduirea conform legilor lui Allah Preaînaltul și eliminarea oricărui impediment care ar depărta oamenii de la cunoașterea religiei adevărate [a islamului] și de la a o urma [aflarea adevărului și urmarea lui]. 2 - Delăsarea de jihad și părăsirea lui este unul dintre motivele distrugerii națiunii musulmane, pentru că duce la slăbirea ei și la lăcomia inamicilor săi. 3 - Obligativitatea completării Pelerinajului [Hajj și Umra] pentru cel care le-a intenționat și a început să le împlinească, și permisiunea finalizării lor [și a ieșirii din starea de sacralizare - ihram] prin sacrificarea unui animal, pentru cel care a fost oprit de la a ajunge la Moscheea cea Sfântă.

ٱلْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَٰتٌ ۚ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ ٱلْحَجَّ فَلَا
رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِى ٱلْحَجِّ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا۟ مِنْ
خَيْرٍ يَعْلَمْهُ ٱللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا۟ فَإِنَّ خَيْرَ ٱلزَّادِ ٱلتَّقْوَىٰ ۚ
وَٱتَّقُونِ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ١٩٧ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَن تَبْتَغُوا۟ فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ ۚ فَإِذَآ أَفَضْتُم مِّنْ
عَرَفَٰتٍ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ عِندَ ٱلْمَشْعَرِ ٱلْحَرَامِ ۖ
وَٱذْكُرُوهُ كَمَا هَدَىٰكُمْ وَإِن كُنتُم مِّن قَبْلِهِۦ
لَمِنَ ٱلضَّآلِّينَ ١٩٨ ثُمَّ أَفِيضُوا۟ مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ
ٱلنَّاسُ وَٱسْتَغْفِرُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٩٩
فَإِذَا قَضَيْتُم مَّنَٰسِكَكُمْ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
ءَابَآءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ
رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِى ٱلدُّنْيَا وَمَا لَهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍ
٢٠٠ وَمِنْهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ٢٠١ أُو۟لَٰٓئِكَ
لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا۟ ۚ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ٢٠٢

(197) Timpul Pelerinajului este în luni prestabilite, începând cu luna Șaual [din Calendarul Islamic] și sfârșind cu luna Dhu-l Hijjah. Celui care și-a asumat împlinirea Pelerinajul în aceste luni și a intrat în starea de sacralizare [ihram] îi sunt oprite întreținerea relațiilor sexuale, precum și actele de preludiu și este confirmată în ceea ce îl privește interzicerea ieșirii de sub ordinul lui Allah prin comiterea de păcate, datorită importanței pe care o are această perioadă de timp, precum și a locului în sine. Îi este interzisă cearta și discuțiile contradictorii care pot denatura în furie și ostilitate. Și nu faceți voi vreun bine fără ca Allah să îl știe și să vă răsplătească pentru el. Ajutați-vă întru împlinirea Pelerinajului prin asigurarea cu mâncare și apă de care aveți nevoie; însă să știți că cea mai bună provizie pentru voi [în toate privințele] este evlavia fața de Allah Preaînaltul. Și temeți-vă de Mine prin [respectarea] poruncilor Mele și îndepărtarea de la cele oprite, o voi cei înzestrați cu o minte sănătoasă.

(198) Nu este un păcat pentru voi să sperați că veți obține unele beneficii materiale din comerț sau alte modalități, în timpul Pelerinajului. Și dacă ați coborât voi de pe [muntele] Arafat, după ce ați poposit pe el în cea de-a noua zi [a lunii Dhu-l Hijja], îndreptându-vă către Muzdalifah în cea de-a zecea zi, pomeniți-L pe Allah prin tasbih [spunând „Subhan Allah, Alhamdu lillah, Allahu Akbar" – Slavă lui Allah, Laudă lui Allah, Allah este Cel mai Măreț] și tahil [spunând „La ilaha illa Allah" – nu există altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah] și prin diferite rugi, atunci când sunteți la Al-Maș'ar Al-Haram pe Muzdalifah, și pomeniți-L pe Allah pentru călăuzirea voastră spre reperele [cadrele] religiei Sale și spre ritualurile pentru împlinirea Pelerinajul la Casa Lui, căci voi ați fost mai înainte neștiutori și ignoranți cu privire la Legile Sale.

(199) Apoi părăsiți muntele Arafat, așa cum făceau oamenii care îl urmau pe Avraam (pacea fie asupra sa), și evitați calea neamului ignoranților care nu poposeau pe el, și cereți-vă iertare de la Allah pentru lipsurile voastre față de împlinirea celor prescrise de El, căci Allah este Iertător și Îndurător cu cei care își cer iertare dintre supușii Săi.

(200) Și dacă ați terminat voi actele specifice Pelerinajului, pomeniți-L pe Allah și sporiți preamărirea Lui, așa cum va mândriți voi cu părinții [strămoșii] voștri și îi elogiați pe ei; sau fiți și mai puternici în pomenirea lui Allah decât a acestora, pentru că toate binecuvântările cu care voi sunteți dăruiți sunt de la El, Preaslăvitul și Preaînaltul. Oamenii sunt diferiți și printre ei se află și necredinciosul politeist care nu crede decât în această viață lumească și nu îi cere Domnului său decât din binecuvântările acesteia și podoaba ei, precum sănătatea, averea și copiii, însă ei nu vor avea nicio parte din cele pe care Allah le-a promis robilor Săi dreptcredincioși în Viața de Apoi, datorită iubirii lor pentru viața lumească și a respingerii Vieții de Apoi.

(201) Și alt grup de oameni dreptcredincioși cu credință în Allah și în Viața de Apoi îi cer Domnului lor binecuvântările acestei vieți și plinirea de fapte bune, precum și, de asemenea, câștigarea Paradisului și salvarea de pedeapsa Focului. (202) Cei care se roagă pentru binele acestei vieți, cât și al celei de apoi, vor avea parte de o răsplată măreață pentru faptele bune săvârșite în viața lumească, și Allah judecă faptele cu repeziciune.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Un dreptcredincios trebuie să își ia provizii pentru călătoria sa în această viață, cât și pentru călătoria Vieții de Apoi, și pentru aceasta El a menționat că cea mai bună provizie este smerenia. 2 - Legitimitatea sporirii pomenirii lui Allah Preaînaltul atunci când se împlinesc [completează] ritualurile Pelerinajului. 3 - Diferențierea intereselor oamenilor, unii dintre ei având ca țintă doar viață lumească, necerând Domnului lor altceva în afara acesteia, iar alții căutând binele acestei lumi, cât și al lumii de apoi, și aceștia sunt cei izbânditori.

الحزب ۞ وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَن تَعَجَّلَ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ لِمَنِ
اتَّقَىٰ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ
﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾
وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ
أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ ۚ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ ۚ وَلَبِئْسَ
الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَإِن زَلَلْتُم مِّن بَعْدِ
مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

(203) Și pomeniți-L pe Allah, preamărindu-L și menționând Unicitatea Lui [prin takbir și tahlil] în câteva zile [stabilite], și anume, unsprezece, doisprezece și treisprezece din Duhl Hijjah. Însă celui care s-a grăbit și a ieșit din Mina, după aruncarea pietrelor, în cea de-a douăsprezecea zi, îi este permisă aceasta și nu îi este consemnat lui vreun păcat. Pentru că Allah i-a ușurat lui, iar cel care a întârziat până în cea de-a treisprezecea zi pentru a efectua ritualul aruncării pietricelelor, de asemenea, îi este permisă aceasta și nu îi este consemnat lui vreun păcat, și el a făcut ceea ce este corect și mai bun, urmând exemplul profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Acestea sunt prescrise pentru cei care arată smerenie față de Allah în Pelerinajul lor și l-au înfăptuit precum le-a fost poruncit de către Allah și s-au pus la adăpost de pedeapsa lui Allah prin respectarea poruncilor Sale și îndepărtarea de cele de la care El a oprit, și au realizat cu convingere că numai la El, Unicul, este întoarcerea și El îi va răsplăti pentru faptele lor. (204) Printre oameni, - o, profetule! – este [și] un ipocrit ale cărui vorbe îți plac ție în această viață și îl vezi ca având cea mai frumoasă [și perfectă] logică, până într-acolo că îl consideri sincer și bine sfătuitor, în vreme ce intenția lui nu este altă decât protejarea propriei lui persoane și a averii sale. Și îl face martor pe Allah în privința credinței și a binelui aflat în inima sa – când el de fapt este mincinos – și are o înverșunare și o dușmănie cumplită față de musulmani.

(205) Și dacă a plecat și s-a depărtat de tine, el a purces pe pământ pentru a face stricăciune prin faptele sale rele, distrugând plantele și ucigând animalele. Și Allah nu iubește facerea de stricăciune pe pământ și nici nu îi iubește pe cei stricători. (206) Și dacă a fost sfătuit acel nelegiuit să aibă teamă de Allah și să se pună la adăpost de pedeapsa Sa prin preamărirea și respectarea limitelor Sale și îndepărtarea de cele pe care El le-a oprit, mândria și semețirea sa l-au împiedicat de la întoarcerea la adevăr, și a persistat în păcat, și, astfel, ce a meritat el este Iadul și ce rău sălaș [lăcaș] este acesta pentru locuitorii săi.

(207) Și printre oameni se află și dreptcredinciosul care se vinde pe sine însuși pentru a se dărui Domnului său cu supunere față de El și în luptă pe calea Sa, căutând Mulțumirea Sa, iar Allah este Cel a cărui Îndurare este nemărginită pentru robii Lui și El este Iertător cu ei.

(208) O, voi cei care credeți în Allah și îl urmați pe trimisul Său! Acceptați islamul în totalitate și nu dați la o parte nimic din el, așa cum fac oamenii Cărții, crezând într-o parte din Carte și respingând restul acesteia. Și nu urmați voi căile Diavolului, pentru că el va este un dușman vădit, a cărui înverșunare și ură sunt evidente și clare.

(209) Și dacă voi v-ați abătut și ați deviat [de la calea cea dreaptă] după ce v-au venit dovezi clare și fără de îndoială, să știți că Allah este Cel Atotputernic prin puterea și forța Sa, și Preaînțelept în orânduirea Sa și în, legile Sale, așadar, temeți-vă de El și preamăriți-L.

(210) Cei care urmează căile Diavolului și s-au abătut de la calea cea dreaptă, nu se pot aștepta decât că ei să Îl întâlnească pe Allah în Ziua Judecății într-o modalitate adecvată majestății Sale, în umbre de nori, pentru a pentru a judeca între ei; și Îngerii îi vor înconjura din toate părțile; și atunci porunca lui Allah va venii asupra lor, și numai la Allah, Preaslăvitul, Unicul, se întorc toate lucrurile.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Evlavia cea adevărată nu stă doar în multitudinea faptelor, ci, mai degrabă, în urmarea prescripțiilor legilor divine și respectarea lor. 2 - Oamenii nu pot fi judecați doar după felul în care arată și după cuvintele lor, ci prin realitatea faptelor care dovedesc ce ascund piepturile lor.

3 - Stricăciunea făcută pe pământ, sub orice formă, este dintre faptele care îi caracterizează pe cei semeți, iar Allah Preaînaltul nu iubește stricăciunea și nici pe cei care o săvârșesc. 4 - Un om nu este cu adevărat supus lui Allah Preaînaltul până ce nu se supune acestei religii în totalitatea ei, și o acceptă atât fățiș, cât și în sinea sa.

سَلۡ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ كَمۡ ءَاتَيۡنَٰهُم مِّنۡ ءَايَةِۭ بَيِّنَةٖۗ وَمَن يُبَدِّلۡ نِعۡمَةَ
ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٢١١ زُيِّنَ
لِلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا وَيَسۡخَرُونَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۘ وَٱلَّذِينَ
ٱتَّقَوۡاْ فَوۡقَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ وَٱللَّهُ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ
٢١٢ كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَ ٱلنَّاسِ
فِيمَا ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِۚ وَمَا ٱخۡتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ أُوتُوهُ مِنۢ بَعۡدِ
مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۖ فَهَدَى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
لِمَا ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ مِنَ ٱلۡحَقِّ بِإِذۡنِهِۦۗ وَٱللَّهُ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ
إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٍ ٢١٣ أَمۡ حَسِبۡتُمۡ أَن تَدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ وَلَمَّا
يَأۡتِكُم مَّثَلُ ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلِكُمۖ مَّسَّتۡهُمُ ٱلۡبَأۡسَآءُ وَٱلضَّرَّآءُ
وَزُلۡزِلُواْ حَتَّىٰ يَقُولَ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ مَتَىٰ نَصۡرُ
ٱللَّهِۗ أَلَآ إِنَّ نَصۡرَ ٱللَّهِ قَرِيبٞ ٢١٤ يَسۡـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَۖ قُلۡ
مَآ أَنفَقۡتُم مِّنۡ خَيۡرٖ فَلِلۡوَٰلِدَيۡنِ وَٱلۡأَقۡرَبِينَ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ
وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِۗ وَمَا تَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٞ ٢١٥

**211 Adresează-le, - o, profetule! - celor din neamul lui Israel o întrebare prin care să îți exprimi dezacordul față de ei: „Câte semne clare v-a arătat vouă Allah pentru a demonstra adevărul profeților?” Și voi ați mințit cu privire la ele și v-ați împotrivit lor. Și cel care a schimbat binecuvântarea lui Allah cu necredința și minciuna, după ce aceasta fusese evidentă și cunoscută de el, cu adevărat Allah este aspru în pedeapsa Sa față de
necredincioșii [cei] mincinoși. 212 Viața lumească,
cu tot ceea ce se află în ea dintre plăceri efemere și desfătări pasagere, le-a fost făcută dragă celor care nu cred în Allah și îi iau în derâdere pe cei care au credință în El și în Ziua de Apoi; iar cei care s-au temut de Allah [punându-se la adăpost de pedeapsa Sa] prin împlinirea poruncilor Sale și oprirea de la cele interzise de El, vor fi deasupra acestor necredincioși în Viața de Apoi, atunci când Allah îi va lăsa pe ei să intre în Grădinile Edenului; și Allah dăruiește oricui voiește dintre creațiile Sale, fără socoteală și fără măsură.
213 Oamenii au fost o singură comunitate, urmând împreună călăuzirea, conform religiei străbunului lor [părintelui lor] Adam, până ce Diavolul i-a rătăcit și au început să se separe unii de alții, unii rămânând dreptcredincioși, iar alții devenind necredincioși. Din această cauză, Allah a trimis profeți pentru a bine-vesti dreptcredincioșilor supuși îndurarea promisă lor de către Allah și a avertiza necredincioși cu privire la pedeapsa cruntă cu care Allah i-a amenințat. Și a pogorât trimișilor Săi Scripturile ce cuprind adevărul în privința căruia nu există nicio îndoială, pentru a judeca între oameni față de care ei se aflau în discordie. Și nu s-au contrazis în privința Torei decât evreii cărora le-a fost făcuta cunoscută, după ce le-au venit lor dovezi clare de la Allah că acesta este un adevăr de la El și ei nu pot stârni discordie, ca o nedreptate [necredință] din partea lor. Allah le-a facilitat dreptcredincioșilor capacitatea de a discerne între călăuzire și rătăcire, prin Voința și Vrerea Sa, și Allah Îi călăuzește pe cei pe care dorește El pe drumul cel drept, pe care nu există nicio întorsătură [strâmbătate], și aceasta este calea credinței.
214 Oare ați crezut, - o, voi, dreptcredincioșilor! - că veți intra în Paradis și nu vă va atinge pe voi o încercare asemenea celor de dinaintea voastră, care au fost constrânși de sărăcie și boală și au fost zdruncinați de teamă? Atât de puternic au fost cuprinși de încercări încât au ajuns să caute să grăbească izbânda de la Allah și să spună dreptcredincioșii împreună cu profetul: „Când va veni izbânda de la Allah?” Fără îndoială, izbânda de la Allah
este aproape de cei care cred în El și își pun nădejdea [numai] în El. 215 Te întreabă companionii tăi, - o, profetule!
- ce să cheltuiască ei pe calea lui Allah dintre diferitele bunuri pe care le dețin și în ce scopuri anume să le ofere. Răspunde-le lor: „Tot ceea ce oferiți voi din ceea ce este bun – și anume dintre cele permise în islam [halal] și este bun și folositor - pentru părinții voștri sau celor mai săraci decât voi dintre rudele voastre, în funcție de nevoile lor, sau orfanilor săraci, sau celor nevoiași care nu dețin [nicio] sursă de venit, sau călătorului care a fost îndepărtat prin această călătorie de familia și țara sa - și orice faceți, - o, voi dreptcredincioșilor! - din ceea ce este bun, indiferent cât de puțin sau de mult ar fi, este știut de Allah, și nimic nu Îi este ascuns Lui iar El vă va răsplăti pentru toate acestea.**

Dintre pildele acestor versete: 1 - Delăsarea de oferirea mulțumirii față de Allah pentru binecuvântările Sale și nefolosirea lor întru supunere față de El, poate duce la dispariția lor și le poate transforma într-o calamitate pentru cel care le deține. 2 - La origine, Allah i-a creat pe robii Săi în natura lor înnăscută [fitra] cu credință în Allah și în Unicitatea Lui, însă Iblis(Diavolul) și ajutoarele lui i-a îndepărtat pe ei de această natură înnăscută și i-a condus către politeism. 3 - Cea mai cumplită dezbinare care conduce [în mod clar] spre eșec este diferențierea comunității cu privire la Scriptură și Legislația sa [venită de la Unicul Dumnezeu – șari'a], acuzându-se unii pe alții de necredință și blestemându-se între ei. 4 - Călăuzirea către adevărul în privința căruia s-au gâlcevit oamenii și cunoașterea lui în modalitatea corectă se află în Mâna lui Allah și trebuie cerută de la Allah Preaînaltul, cu credință în El și supunere față de El. 5 - Încercările trimise asupra celor aleși și devotați Lui este o rânduială a lui Allah Preaînaltul. El îi încearcă pe ei pe măsură credinței din inima lor și a încrederii în El. 6 - Dintre cele mai mărețe forme de ajutor este răbdarea, atunci când [omul] este lovit de o nenorocire prin urmarea pildelor celor drepți [as-salihiin] și a exemplului lor.

كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡقِتَالُ وَهُوَ كُرۡهٞ لَّكُمۡۖ وَعَسَىٰٓ أَن تَكۡرَهُواْ
شَيۡـٔٗا وَهُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۖ وَعَسَىٰٓ أَن تُحِبُّواْ شَيۡـٔٗا وَهُوَ شَرّٞ
لَّكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٢١٦ يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلشَّهۡرِ
ٱلۡحَرَامِ قِتَالٖ فِيهِۖ قُلۡ قِتَالٞ فِيهِ كَبِيرٞۚ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ
ٱللَّهِ وَكُفۡرُۢ بِهِۦ وَٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ وَإِخۡرَاجُ أَهۡلِهِۦ مِنۡهُ
أَكۡبَرُ عِندَ ٱللَّهِۚ وَٱلۡفِتۡنَةُ أَكۡبَرُ مِنَ ٱلۡقَتۡلِۗ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَٰتِلُونَكُمۡ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمۡ عَن دِينِكُمۡ إِنِ ٱسۡتَطَٰعُواْۚ وَمَن
يَرۡتَدِدۡ مِنكُمۡ عَن دِينِهِۦ فَيَمُتۡ وَهُوَ كَافِرٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ
حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ
ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢١٧ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ
هَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ يَرۡجُونَ رَحۡمَتَ
ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢١٨ ۞ يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡخَمۡرِ وَٱلۡمَيۡسِرِۖ الحزب ٤
قُلۡ فِيهِمَآ إِثۡمٞ كَبِيرٞ وَمَنَٰفِعُ لِلنَّاسِ وَإِثۡمُهُمَآ أَكۡبَرُ
مِن نَّفۡعِهِمَاۗ وَيَسۡـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَۖ قُلِ ٱلۡعَفۡوَۗ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَتَفَكَّرُونَ ٢١٩

216 Vi s-a prescris vouă, o, voi, dreptcredincioşilor, lupta pe calea lui Allah. Ea este neplăcută vouă, prin natura sa, datorită necesităţii de sacrificiu de sine şi a averii. Se poate ca voi să urâţi ceva şi el să fie în realitate, bun şi folositor pentru voi, asemenea luptei pe calea lui Allah, în care, alături de măreţia răsplăţii pentru aceasta, se află izbânda asupra inamicilor şi înălţarea Cuvântului lui Allah. Sau se poate ca voi să iubiţi ceva şi acesta să fie rău şi nefolositor pentru voi, asemenea neparticipării la luptă [jihad] căci în ea se află eşecul şi dominarea voastră de către inamici; şi Allah deţine cunoaşterea completă a celor mai bune şi a celor mai rele lucruri, în vreme ce voi nu posedaţi această cunoaştere, aşadar răspundeţi poruncii Lui, căci în aceasta se găseşte un bine pentru voi.
217 Te întreabă oamenii – o, tu, profetule! – despre reglementarea cu privire la lupta în lunile sfinte: Dhu-l Qiddah, Dhu-l Hijjah, Al-Muharram şi Rajab, răspunde-le lor: „Lupta în aceste luni este un mare păcat la Allah şi este condamnabilă, precum şi oprirea de la calea lui Allah, pe care politeiştii o practică, fiind respingătoare, urâtă şi rea. Şi oprirea dreptcredincioşilor de la Moscheea cea Sfântă şi scoaterea locuitorilor Meccăi din ea [din casele lor] este mai cumplită pentru Allah decât lupta în lunile sfinte. Şi a face asociaţi lui Allah este un păcat şi mai mare decât uciderea. Nu vor înceta politeiştii să persiste în nedreptatea lor, atacându-vă, - o, voi, dreptcredincioşi! – până ce nu vă vor întoarce ei de la religia voastră cea adevărată la religia lor nedreaptă, dacă ar putea. Şi cel care se delasă de religia sa şi moare în necredinţă faţă de Allah, cu adevărat faptele lui bune s-au risipit, iar el va avea Focul în Viaţa de Apoi şi în el va rămâne veşnic.
218 Cu adevărat, cei care au crezut în Allah şi în profetul Său şi au părăsit locurile lor de baştină, emigrând spre Allah şi spre profetul Său, şi au luptat pentru a izbânda Cuvântului lui Allah, aceştia îşi doresc îndurarea lui Allah şi iertarea Lui, şi Allah este Iertător al păcatelor robilor Săi şi Îndurător cu ei.
219 Te întreabă companionii tăi – o, profetule! – despre alcool, el afectează raţiunea şi funcţionarea firească a acesteia. Te întreabă despre reglementarea cu privire la consumul, cumpărarea şi vânzarea lui. Şi te întreabă despre reglementarea cu privire la jocurile de noroc, acestea presupunând câştigarea banilor pe care i-au oferit fiecare dintre părţile participante, printr-o competiţie sau un joc. Răspunde-le: „În ele se află un mare rău şi o pricină de suferinţă, atât din punct de vedere spiritual, cât şi laic, datorită pierderii raţiunii, a banilor/bunurilor şi a căderii în vrăjmăşie şi ură; iar în ele se află şi un mic beneficiu, precum câştigurile materiale, însă efectele lor nocive şi păcatul comis faţă de practicarea lor sunt mai mari decât câştigurile. Şi cel cu o minte iscusită [în mod normal] ocoleşte acele lucruri în care răul este mai mare decât binele. Această elucidare făcută de Allah este prefaţa pentru interzicerea [definitivă] a băuturilor alcoolice. Şi te întreabă companionii tăi, - o, profetule! – despre cât ar trebui să cheltuiască din averile lor, benevol, pentru actele de caritate? Răspunde-le: „Cheltuiţi din averile voastre [pe calea lui Allah] ceea ce depăşeşte nevoile voastre (aceasta a fost la început, după care Allah a prescris Dania [Zakat] - caritatea obligatorie pentru anumite bunuri şi în procente specifice). Şi prin astfel de menţiuni explicative, în care nu există nicio îndoială, Allah vă arată reglementările Legilor Sale, poate că voi veţi cugeta [întru aceasta].

Dintre pildele acestor versete: **1 - Necunoaşterea consecinţelor anumitor chestiuni îl poate face pe om să urască ceea ce îi poate fi util şi să iubească ceea ce îi poate dauna şi pentru aceasta omul trebuie a îi ceară lui Allah călăuzirea către calea cea dreaptă. 2 - Islamul a ridicat rangul lucrurilor nobile şi pure [al-hurumaat], a oprit de la încălcarea [pângărirea] lor, şi dintre cele mai mari şi mai cumplite păcate este oprirea oamenilor de la calea lui Allah Preaînaltul. 3 - Necredincioşii nu vor înceta niciodată lupta lor împotriva islamului şi a celor care îl urmează, până ce nu îi vor scoate pe aceştia din religia lor, şi Allah slăbeşte înşelăciunea necredincioşilor. 4 - Credinţa în Allah Preaînaltul, emigrarea către El şi lupta pe calea Sa sunt dintre cele mai măreţe modalităţi prin care omul poate obţine Îndurarea şi Iertarea Lui. 5 - Legea islamică a interzis cele în care daunele sunt mari, chiar şi în cazul în care în ele ar exista unele beneficii, luând în considerare ceea ce este favorabil oamenilor.**

فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۗ وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡيَتَٰمَىٰۖ قُلۡ إِصۡلَاحٞ لَّهُمۡ
خَيۡرٞۖ وَإِن تُخَالِطُوهُمۡ فَإِخۡوَٰنُكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ ٱلۡمُفۡسِدَ مِنَ
ٱلۡمُصۡلِحِۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَعۡنَتَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٢٢٠
وَلَا تَنكِحُواْ ٱلۡمُشۡرِكَٰتِ حَتَّىٰ يُؤۡمِنَّۚ وَلَأَمَةٞ مُّؤۡمِنَةٌ
خَيۡرٞ مِّن مُّشۡرِكَةٖ وَلَوۡ أَعۡجَبَتۡكُمۡۗ وَلَا تُنكِحُواْ ٱلۡمُشۡرِكِينَ
حَتَّىٰ يُؤۡمِنُواْۚ وَلَعَبۡدٞ مُّؤۡمِنٌ خَيۡرٞ مِّن مُّشۡرِكٖ وَلَوۡ أَعۡجَبَكُمۡۗ
أُوْلَٰٓئِكَ يَدۡعُونَ إِلَى ٱلنَّارِۖ وَٱللَّهُ يَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱلۡجَنَّةِ وَٱلۡمَغۡفِرَةِ
بِإِذۡنِهِۦۖ وَيُبَيِّنُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ٢٢١
وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡمَحِيضِۖ قُلۡ هُوَ أَذٗى فَٱعۡتَزِلُواْ ٱلنِّسَآءَ فِي
ٱلۡمَحِيضِ وَلَا تَقۡرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطۡهُرۡنَۖ فَإِذَا تَطَهَّرۡنَ فَأۡتُوهُنَّ
مِنۡ حَيۡثُ أَمَرَكُمُ ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلتَّوَّٰبِينَ وَيُحِبُّ ٱلۡمُتَطَهِّرِينَ ٢٢٢
نِسَآؤُكُمۡ حَرۡثٞ لَّكُمۡ فَأۡتُواْ حَرۡثَكُمۡ أَنَّىٰ شِئۡتُمۡۖ وَقَدِّمُواْ
لِأَنفُسِكُمۡۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُم مُّلَٰقُوهُۗ وَبَشِّرِ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٢٢٣ وَلَا تَجۡعَلُواْ ٱللَّهَ عُرۡضَةٗ لِّأَيۡمَٰنِكُمۡ أَن تَبَرُّواْ
وَتَتَّقُواْ وَتُصۡلِحُواْ بَيۡنَ ٱلنَّاسِۚ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢٢٤

(220) Acestea au fost prescrise pentru ca voi să cugetați cu privire la cele care vă pot fi utile, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Și companionii tăi te întreabă - o, profetule! – despre cum trebuie să acționeze cu privire la tutela orfanilor și cum ar trebui ei să se poarte cu aceștia. Oare este permis să amestece averile lor cu ale acestora în banii oferiți spre cheltuială, pentru hrană și pentru locuință? Răspunde-le lor: „Buna comportare față de ei, prin păstrarea averilor lor, fără a compensa sau a pune la un loc averile voastre cu averile lor, este mai bună pentru voi în fața lui Allah, aducând cu sine o mai măreață răsplată, și mai bună pentru ei, întrucât astfel bunurile lor sunt protejate. Însă dacă va veți asocia voi, prin combinarea averii voastre cu a lor pentru cele cheltuite pentru subzistență, locuință și altele asemenea, acesta nu este un păcat [pentru voi], căci ei sunt frații voștri întru religie, iar frații se ajută între ei și se sprijină unii pe alții. Și Allah îi cunoaște [și îi distinge] pe acei tutori ai orfanilor care intenționează ceea ce este rău prin asocierea averilor lor cu cele ale orfanilor, de cei care caută prin aceasta ceea ce este bun. Și dacă Allah ar fi vrut să vă îngreuneze pe voi în privința [tutelei] orfanilor, ar fi făcut-o, însă El Preaslăvitul și Preaînaltul, ușurează relaționarea dintre voi și ei, pentru că legislația Sa este bazată pe facilitare [ușurare], iar Allah este Cel Preaputernic pe care nimic nu Îl poate învinge și Cel Preaînțelept în legătură cu creația, orânduirea și legile Sale. (221) Și nu vă căsătoriți, - o, voi, dreptcredincioșilor! – cu femei politeiste, până ce ele nu cred în Allah, Unicul, și acceptă [îmbrățișează] islamul, căci o sclavă dreptcredincioasă care crede în Allah și în profetul Său este mai bună decât o femeie liberă care adoră idolii, chiar dacă cea din urmă v-a fost plăcută vouă datorită averii și înfățișării sale. Și nu dați spre căsătorie musulmane bărbaților politeiști, căci un sclav care crede în Allah și în trimisul Său este mai bun decât un om liber care este politeist, chiar dacă v-a fost plăcut el. Cei care adoră idolii, fie ei bărbați sau femei, cheamă prin vorbele și faptele lor la cele care duc la focul Iadului, în vreme ce Allah cheamă la plinirea de fapte bune și iertarea păcatelor care conduc către Răi, prin voia și binecuvântarea Sa; și El le arată limpede oamenilor semnele Sale, poate că vor lua în considerare cele la care acestea îndeamnă și le vor urma. (222) Te întreabă companionii tăi – o,tu, profetule! - despre menstruație (și acesta este o scurgere naturală de sânge, care este eliminată din uterul femeii, în perioade de timp specifice). Răspunde-le: „[Dacă au loc relații intime] menstruația este dăunătoare, atât pentru bărbat, cât și pentru femeie; așadar, nu întrețineți relații intime cu soțiile voastre în acea perioadă și nu vă apropiați de ele în acest sens, până la oprirea scurgerii de sânge și a purificării lor prin baia rituală. Și dacă scurgerea de sânge s-a oprit și ele s-au purificat după terminarea ei, atunci puteți întreține relații intime cu ele în modalitatea în care v-a fost vouă permis [de către Allah] – în stare de purificare și doar prin contact sexual vaginal. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei care sporesc cererea de iertare pentru păcatele lor, precum și pe cei care se curățesc cu atenție și insistență de cele care produc o stare de impuritate. (223) Soțiile voastre sunt asemenea unui ogor de însămânțare pentru voi, născându-vă copiii, asemenea pământului care oferă roade. Așadar, veniți la locurile voastre de însămânțare (adică vaginul) oricum doriți, dacă contactul este [rămâne] vaginal; și faceți-vă o buna provizie vouă înșivă prin oferirea de fapte bune, și printre acestea și apropierea fizică a bărbatului de soția sa cu intenția de a-L mulțumi pe Allah Preaînaltul și dorindu-și urmași dreptcredincioși. Temeți-vă de Allah și puneți-vă la adăpost de pedeapsa Sa prin împlinirea poruncilor Sale și depărtarea de cele pe care El le-a oprit, și printre acestea și cele prescrise vouă în privința femeilor; și să știți că voi Îl veți întâlni pe Allah în Ziua Judecății, și veți fi înfățișați Lui pentru a va răsplăti pentru faptele voastre. Și binevestește-le, - o, profetule! –dreptcredincioșilor binecuvântările veșnice [pe care le vor avea] când Îl vor întâlni pe Domnul lor, precum și aceea de a-I vedea Nobila Sa Față. (224) Și nu folosiți jurămintele voastre pe Allah drept scuză pentru a nu face fapte bune, a nu fi smerit față de Allah și a nu reconcilia între oameni, iar dimpotrivă, dacă ați jurat lucruri ce vă împiedică de la fapte bune, împliniți-le și plătiți o răscumpărare pentru jurămintele voastre. Și Allah aude ceea ce spuneți și știe ceea ce faceți și vă va răsplăti pentru aceasta.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Interzicerea încheierii căsătoriei între musulmani și politeiști, datorită prăpastiei existente între politeism și [adevărata] credință. 2 - Aceste versete au evidențiat obligativitatea prezenței tutorelui [femeii] în momentul încheierii contractului de căsătorie, întrucât Allah s-a adresat tutorilor atunci când a interzis căsătoria cu politeiștii. 3 - Legislația islamică încurajează purificarea fizică, îndepărtând murdăria și spurcăciunea și purificarea spirituală prin îndepărtarea politeismului și a păcatelor. 4 - Încurajarea dreptcredinciosului să-și dorească să câștige prin faptele sale Viața de Apoi, până și în cazul faptelor care sunt o desfătare pentru el – și să-și ofere sieși ceea ce îi va [putea] fi de folos.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ ٱللَّهُ بِٱللَّغْوِ فِيٓ أَيْمَٰنِكُمْ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْ ۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ٢٢٥ لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ
أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ ۖ فَإِن فَآءُو فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٢٢٦ وَإِنْ عَزَمُوا۟
ٱلطَّلَٰقَ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٢٧ وَٱلْمُطَلَّقَٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ
ثَلَٰثَةَ قُرُوٓءٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ فِيٓ أَرْحَامِهِنَّ
إِن كُنَّ يُؤْمِنَّ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۚ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي
ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوٓا۟ إِصْلَٰحًا ۚ وَلَهُنَّ مِثْلُ ٱلَّذِي عَلَيْهِنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ ۚ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٢٨ ٱلطَّلَٰقُ مَرَّتَانِ ۖ
فَإِمْسَاكٌۢ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌۢ بِإِحْسَٰنٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَأْخُذُوا۟
مِمَّآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـًٔا إِلَّآ أَن يَخَافَآ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ ۖ
فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا ٱفْتَدَتْ
بِهِۦ ۗ تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٢٢٩ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُۥ مِنۢ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنكِحَ زَوْجًا
غَيْرَهُۥ ۗ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ أَن يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّآ أَن
يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٢٣٠

225 Allah nu vă socotește pentru jurămintele pe care le rostesc gurile voastre fără intenție, precum ar spune cineva „Nu, jur pe Allah!" sau „Ba da, jur pe Allah!" [fără să-și dea seama], [și astfel] nu trebuie să [plătiți voi] o răscumpărare pentru ele și nici nu există o pedeapsă [anume] pentru aceasta; însă vă socotește pe voi Allah pentru cele pe care le-ați intenționat în momentul rostirii acestora, și Allah este Iertător al păcatelor robilor Săi și Blând și nu grăbește pedeapsa lor. 226 Cei care jură că nu se vor mai apropia fizic de soțiile lor, trebuie să aștepte un termen de până la patru luni, din momentul jurământului lor, ceea ce este cunoscut ca „eela'" [adică jurământul pe Allah, al soțului de a nu se mai apropia de soția sa și a mai avea relații sexuale cu ea]. Însă dacă au revenit ei la întreținerea de relații intime cu soțiile lor, după ce au jurat oprirea de la aceasta, într-o perioadă de mai puțin de patru luni, Allah este Milostiv și iartă cele făptuite de ei, fiind Îndurător cu ei, prin prescrierea răscumpărării care îi va absolvi de acest jurământ. 227 Și dacă ei au avut intenția divorțului persistând în depărtarea fizică și neîntorcându-se la ele, Allah aude vorbele lor, și cele referitoare la divorț, și El este Știutor al circumstanțelor și al intențiilor lor și îi va socoti pentru ele. 228 Femeile divorțate trebuie să aștepte trei menstruații și nu au voie să se recăsătorească înainte de acest termen, și nu le este permis lor să ascundă sarcina pe care Allah a creat-o în pântecele lor, dacă ele cred cu adevărat în Allah și în Ziua de Apoi. Soții femeilor divorțate sunt mai îndreptățiți să le întoarcă pe soțiile lor, în această perioadă de așteptare ['iddah] dacă prin aceasta au intenționat buna conviețuire și îndepărtarea motivelor de divorț. Soțiile au drepturi și obligații asemenea celor ale soților lor în ceea ce le privește, în măsura în care acestea sunt general recunoscute de către oameni, însă bărbații sunt cu o treaptă deasupra lor, în privința cheltuielilor făcute pentru întreținere și deținerea dreptului de a pronunța divorțul; iar Allah este Cel Atotputernic pe care nimic nu Îl poate învinge și El este Înțelept în privința reglementărilor și orânduirilor Sale. 229 Divorțul care permite soțului întoarcerea la soția sa este rostit de două ori [numai], în sensul că el a divorțat, apoi s-au recăsătorit, apoi a divorțat din nou, apoi iar s-au recăsătorit; urmând ca după aceste două divorțuri, ori să o păstreze de soție trăind în bună conviețuire, ori să pronunțe divorțul și a treia oară, cu blândețe și oferindu-i ceea ce i se cuvine de drept. O, voi, soților! - nu vă este permis să luați înapoi nimic din mahăr-ul [zestrea de nuntă] oferită soțiilor voastre. Dacă soției îi displace soțul ei, fie din punctul de vedere al caracterului său, fie al înfățișării, și consideră cei doi soți că datorită acestui sentiment de repulsie nu își vor putea oferi unul altuia ceea ce li se cuvine de drept, să prezinte situația lor celor din neamul lor sau altcuiva, spunându-le că ei se tem că nu vor putea îndeplini poruncile lui Allah, este permis ca femeia să se separe de soțul ei din [prin] proprie inițiativă [khulu'a], asumându-și, această decizie prin înapoierea zestrei oferită de soțul ei. Aceste reglementări religioase vin să diferențieze între halal [permis] și haram [nepermis], așadar nu le încălcați. Iar cel care încalcă limitele puse de Allah referitor la ceea ce este permis și nepermis, se nedreptățește pe el însuși, îndreptându-se către distrugere, mânia și pedeapsa lui Allah. 230 Și dacă femeia a fost divorțată de soțul ei de trei ori, nu îi mai este permisă lui recăsătorirea cu ea, decât în cazul în care ea s-a căsătorit cu un alt bărbat, printr-o căsătorie corectă [și completă], din proprie dorință și nu doar pentru a îi fi permisă din nou căsătoria cu el, iar acest legământ trebuie să fie consumat în sensul existenței relațiilor intime între cei doi soți. În cazul în care cel de-al doilea soț a divorțat de ea sau a decedat, nu este niciun păcat pentru femeie și primul ei soț să se recăsătorească, prin încheierea unui nou contract de căsătorie și cu o nouă zestre de nuntă [mahr], dacă ei cred că vor putea urma reglementările religioase care li se impun. Aceste reglementări religioase sunt clarificate de către Allah oamenilor care cunosc legile și limitele [granițele] puse de El, pentru că ei sunt beneficiarii lor.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Allah a evidențiat cu claritate și în întregime reglementările cu privire la încheierea căsătoriei și la divorț, pentru ca oamenii să cunoască care sunt limitele între permis și interzis și să nu le încalce. 2 - Allah a înălțat rangul căsătoriei, interzicând jucatul cu vorbele în privința ei. Cuvintele sale au fost făcute angajament, și rostirea în glumă a vorbelor de căsătorie și divorț. El a făcut limita acestora în număr de două divorțuri cu două recăsătoriri. După acestea căsătoria îi este oprită bărbatului cu fosta sa soție, până ce ea nu se căsătorește, mai întâi, cu un alt bărbat, care mai apoi a divorțat de ea. 3 - În viața de cuplu bunătatea trebuie să predomine, însă dacă aceasta devine imposibilă, este permis divorțul și nu este niciun păcat pentru cei doi soți să îl pretindă.

وَإِذَا طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمۡسِكُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٍ
أَوۡ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٖۚ وَلَا تُمۡسِكُوهُنَّ ضِرَارٗا لِّتَعۡتَدُواْۚ وَمَن
يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُۥۚ وَلَا تَتَّخِذُوٓاْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوٗاۚ
وَٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَمَآ أَنزَلَ عَلَيۡكُم مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡحِكۡمَةِ
يَعِظُكُم بِهِۦۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ٢٣١ وَإِذَا
طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعۡضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحۡنَ
أَزۡوَٰجَهُنَّ إِذَا تَرَٰضَوۡاْ بَيۡنَهُم بِٱلۡمَعۡرُوفِۗ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ
مِنكُمۡ يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۗ ذَٰلِكُمۡ أَزۡكَىٰ لَكُمۡ وَأَطۡهَرُۚ وَٱللَّهُ
نصف الحزب ٤ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٢٣٢ ۞ وَٱلۡوَٰلِدَٰتُ يُرۡضِعۡنَ أَوۡلَٰدَهُنَّ حَوۡلَيۡنِ
كَامِلَيۡنِۖ لِمَنۡ أَرَادَ أَن يُتِمَّ ٱلرَّضَاعَةَۚ وَعَلَى ٱلۡمَوۡلُودِ لَهُۥ رِزۡقُهُنَّ
وَكِسۡوَتُهُنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ لَا تُكَلَّفُ نَفۡسٌ إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَا تُضَآرَّ
وَٰلِدَةُۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوۡلُودٞ لَّهُۥ بِوَلَدِهِۦۚ وَعَلَى ٱلۡوَارِثِ مِثۡلُ ذَٰلِكَۗ فَإِنۡ
أَرَادَا فِصَالًا عَن تَرَاضٖ مِّنۡهُمَا وَتَشَاوُرٖ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِمَاۗ وَإِنۡ
أَرَدتُّمۡ أَن تَسۡتَرۡضِعُوٓاْ أَوۡلَٰدَكُمۡ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ إِذَا سَلَّمۡتُم مَّآ
ءَاتَيۡتُم بِٱلۡمَعۡرُوفِۗ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ٢٣٣

231 Și dacă ați divorțat de soțiile voastre și s-a apropiat terminarea perioadei de așteptare [‘iddah], puteți voi fie să vă întoarceți de la decizia divorțului, fie să vă separați, însă comportându-vă cu ele cu bunătate [și] așteptând terminarea acestei perioade. Și nu le întoarceți pe ele [anulând decizia divorțului] pentru a le face vreun rău sau pentru răzbunare, așa cum se practica în perioada ignoranței [înainte de islam]. Cel care dă curs acesteia, intenționând să le provoace neajunsuri, s-a nedreptățit pe el însuși, deschizând ușa pentru păcat și pedeapsă. Și nu faceți versetele lui Allah un subiect de batjocură și joacă, și nu cutezați împotriva lor. Amintiți-vă de binecuvântările lui Allah asupra voastră, printre care pogorârea Coranului și a Sunnei [Tradiției profetice]; și El vă reamintește acestea, încurajându-vă și motivându-vă. Și temeți-vă de Allah prin urmarea poruncilor Sale și depărtarea de cele pe care Le-a oprit, căci nimic nu Îi este ascuns și El vă va socoti pentru faptele voastre.

232 Dacă femeile [de sub tutela] voastră au fost divorțate de mai puțin de trei ori, și s-a terminat perioada lor de așteptare [‘iddah], nu le interziceți lor, - o, voi, tutorilor! – să se întoarcă la soții lor, cu un nou contract de căsătorie și o nouă zestre [mahr], dacă își doresc acest lucru și s-au înțeles cu soții lor asupra acestui aspect. Această reglementare prin care este garantată interzicerea împiedicării de la întoarcerea la soții lor, dacă ele doresc, este amintită celor dintre voi care cred în Allah și în Ziua de Apoi. Aceasta sporește binele din voi, purificând onoarea și faptele voastre de ceea ce este necurat și impur. Și Allah știe care este realitatea tuturor lucrurilor și consecințele lor, în vreme ce voi nu aveți cunoştinţă despre acestea.

233 Mamele își alăptează fiii timp de doi ani întregi. Această specificare a termenului de doi ani a fost făcută pentru cine dorește să îndeplinească perioada de alăptare. Tatăl copilului este obligat să plătească pentru întreținerea mamelor divorțate care alăptează și pentru îmbrăcămintea lor, în limitele acceptate de societate, fără a încălca legea islamică. Allah nu îi impune nimănui mai mult decât are și decât îi stă în putere, și nu îi este permis niciunuia dintre cei doi părinți să îl ia pe copil drept o armă [o modalitate de a face rău] împotriva celuilalt. Moștenitorului tatălui [tutorelui din partea tatălui] i se aplică aceleași reglementări ca și tatălui, în cazul în care tatăl nu este în măsură [datorită sărăciei să împlinească aceste obligații] și copilul nu deține nicio avere. Dacă cei doi părinți au căzut de acord asupra înțărcării copilului înainte de cei doi ani [menționați anterior] le este permis lor aceasta [nu există în aceasta niciun păcat], dacă s-a produs după ce ei s-au sfătuit și au căzut de acord asupra beneficiului asupra copilului. Dacă veți dori să aduceți o femeie [o doică] care să îi alăpteze pe copiii voștri, alta decât mama lor, nu este niciun păcat întru aceasta de vreme ce plătiți [oferiți] voi cele asupra cărora v-ați înțeles cu doica, cu bunăcuviință, fără a scădea ceva din aceasta și fără a prelungi termenul stabilit. Și temeți-vă de Allah și puneți-vă la adăpost de pedeapsa Sa prin împlinirea poruncilor Sale și evitarea celor oprite de El. Și să știți că Allah vede ceea ce voi faceți, și nimic nu îi este ascuns Lui iar El vă va răsplăti pentru cele pe care le-ați înfăptuit.

Dintre beneficiile acestor versete:

1 - Oprirea bărbaților de la nedreptățirea femeilor, fie că este vorba de tutorele care împiedică femeia de la căsătorie, sau de cel care obligă femeia să se căsătorească împotriva voinței ei. 2 - Legislația islamică a protejat dreptul mamei de a-și alăpta copilul, chiar și în cazul în care ar fi divorțată de soțul ei, soț care este obligat să plătească pentru procurarea mijloacelor de subzistență necesare acesteia atât timp cât îi alăptează copilul.

3 - Allah Preaînaltul a interzis celor doi soți să îi ia pe copii drept o modalitate de a-și face rău unul altuia.

4 - Îndemnul că tot ceea ce este legat de viața de familie să fie construit pe sfătuirea și buna înțelegere a celor doi soți.

وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوۡنَ مِنكُمۡ وَيَذَرُونَ أَزۡوَٰجٗا يَتَرَبَّصۡنَ بِأَنفُسِهِنَّ
أَرۡبَعَةَ أَشۡهُرٖ وَعَشۡرٗاۖ فَإِذَا بَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ
فِيمَا فَعَلۡنَ فِيٓ أَنفُسِهِنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ
٢٣٤ وَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ فِيمَا عَرَّضۡتُم بِهِۦ مِنۡ خِطۡبَةِ ٱلنِّسَآءِ
أَوۡ أَكۡنَنتُمۡ فِيٓ أَنفُسِكُمۡۚ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمۡ سَتَذۡكُرُونَهُنَّ
وَلَٰكِن لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّآ أَن تَقُولُواْ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗاۚ
وَلَا تَعۡزِمُواْ عُقۡدَةَ ٱلنِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبۡلُغَ ٱلۡكِتَٰبُ أَجَلَهُۥۚ
وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِيٓ أَنفُسِكُمۡ فَٱحۡذَرُوهُۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ
أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٞ ٢٣٥ لَّا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ إِن طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ
مَا لَمۡ تَمَسُّوهُنَّ أَوۡ تَفۡرِضُواْ لَهُنَّ فَرِيضَةٗۚ وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى
ٱلۡمُوسِعِ قَدَرُهُۥ وَعَلَى ٱلۡمُقۡتِرِ قَدَرُهُۥ مَتَٰعَۢا بِٱلۡمَعۡرُوفِۖ حَقًّا عَلَى
ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٢٣٦ وَإِن طَلَّقۡتُمُوهُنَّ مِن قَبۡلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ وَقَدۡ
فَرَضۡتُمۡ لَهُنَّ فَرِيضَةٗ فَنِصۡفُ مَا فَرَضۡتُمۡ إِلَّآ أَن يَعۡفُونَ
أَوۡ يَعۡفُوَاْ ٱلَّذِي بِيَدِهِۦ عُقۡدَةُ ٱلنِّكَاحِۚ وَأَن تَعۡفُوٓاْ أَقۡرَبُ لِلتَّقۡوَىٰۚ
وَلَا تَنسَوُاْ ٱلۡفَضۡلَ بَيۡنَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ ٢٣٧

234 Aceia care mor și lasă în urma lor soții care nu sunt însărcinate, acestea trebuie să aștepte în mod obligatoriu un termen de patru luni și zece zile, în care li se interzice să părăsească casa soțului, să se înfrumusețeze și să se recăsătorească. Dacă această perioadă de timp a luat sfârșit, voi nu aveți vreun păcat, - o, tutori! – pentru cele cărora ele le dau curs dintre cele ce le fuseseră interzise mai înainte, în perioada de așteptare, într-o modalitate recunoscută de legea islamică, cat și de cutume și tradiții. Și Allah știe toate cele pe care voi le faceți, și nu îi este ascuns Lui nimic, nici din ceea ce este vădit, și nici din ceea ce este ascuns, și vă va socoti pentru aceasta.

235 Nu este niciun păcat pentru voi în a face aluzie la intenția de a va căsători cu cea aflată în perioada de așteptare [‘iddah] de după decesul soțului sau a divorțului final, fără a va prezența această dorința în mod fățiș, ca și cum ați spune: „Aș dori să aflu dacă s-a încheiat perioada de ‘iddah.” Și nu reprezintă un păcat pentru voi să nutriți gânduri referitor la luarea în căsătorie a unei femei aflate în perioada de ‘iddah, după încheierea acesteia. Allah știe că, datorită dorinței de a le lua de soții, voi le veți menționa aceasta, și astfel v-a permis vouă să o faceți în forma unei aluzii, fără a vă exprima în mod direct. Și aveți grijă să nu cumva să va promiteți în secret încheierea căsătoriei, în vreme ce ele se află încă în perioada de ‘iddah, decât cu o vorba cuviincioasă, care este propunerea [oficială], și nu încheiați actul de căsătorie în perioada de ‘iddah. Și să știți că Allah știe ce se află în sinele voastre dintre cele permise, precum și oprite vouă, așadar fiți prevăzători față de El [temeți-vă de El] și nu încălcați porunca Sa. Și să știți că Allah este Iertător cu robii Săi care se căiesc, și El este Blând și nu le grăbește pedeapsa [lor].

236 Nu este un păcat să divorțați de soțiile voastre cu care ați încheiat un contract de căsătorie, înainte de a se consuma căsătoria [prin întreținerea de relații sexuale] sau de a cădea de acord asupra zestrei de nuntă. Și dacă veți divorța de ele în această situație, atunci, nu au dreptul la mahr [zestrea de nuntă] asupra voastră. Însă vi se impune oferirea a ceva de care ele să se poată bucura [folosi] și să aline suferința lor, în funcție de posibilitățile bărbatului, dacă el este bogat și deține multă avere [mulți bani] sau dacă este sărac și deține el mai puțin. Aceasta este o reglementare fermă pentru cei care sunt făcători de bine.

237 Și dacă divorțați de soțiile voastre cu care ați încheiat un contract de căsătorie, înainte de a consuma căsătoria, dar după ce stabiliserăți deja dota lor, vi se impune plătirea a jumătate din dota asupra căreia ați căzut de acord, în afara situației în care, fie ele v-au absolvit pe voi de aceasta, dacă erau adulte, fie soții au acceptat [permis] oferirea completă a dotei. Și să va absolviți unii pe alții de drepturile unuia asupra celuilalt este mai aproape de evlavie față de Allah și de supunerea față de El; și nu vă delăsați, - o, oameni! – de bunăvoința dintre voi și absolvirea de drepturile avute asupra celorlalți; căci Allah vede ceea ce faceți. Și străduiți-vă să oferiți ceea ce este bun, pentru a obține răsplata de la Allah prin aceasta.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Legitimitatea perioadei de așteptare [‘iddah] pentru cea al cărei soț a decedat, în sensul interzicerii înfrumusețării și al recăsătoririi, timp de patru luni și zece zile.

2 - Realizarea din partea dreptcredinciosului că Allah îl privește, îl îndeamnă să fie prevăzător și să se teamă de El, Preaînaltul, evitând nerespectarea poruncilor Sale.

3 - Încurajarea unui comportament binevoitor între soți și rude, astfel încât iertarea și acceptarea să fie la baza interacțiunilor dintre ei.

حَٰفِظُواْ عَلَى ٱلصَّلَوَٰتِ وَٱلصَّلَوٰةِ ٱلْوُسْطَىٰ وَقُومُواْ لِلَّهِ
قَٰنِتِينَ ٢٣٨ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَآ أَمِنتُمْ
فَٱذْكُرُواْ ٱللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ
٢٣٩ وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَٰجًا
وَصِيَّةً لِّأَزْوَٰجِهِم مَّتَٰعًا إِلَى ٱلْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِى مَا فَعَلْنَ فِىٓ أَنفُسِهِنَّ
مِن مَّعْرُوفٍ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٤٠ وَلِلْمُطَلَّقَٰتِ مَتَٰعٌۢ
بِٱلْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى ٱلْمُتَّقِينَ ٢٤١ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ
ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٢٤٢ ۞ أَلَمْ تَرَ ثلاثة أرباع الحزب ٤
إِلَى ٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَٰرِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ ٱلْمَوْتِ
فَقَالَ لَهُمُ ٱللَّهُ مُوتُواْ ثُمَّ أَحْيَٰهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ٢٤٣
وَقَٰتِلُواْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٤٤ مَّن
ذَا ٱلَّذِى يُقْرِضُ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥٓ أَضْعَافًا
كَثِيرَةً وَٱللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٢٤٥

(238) Aveți grijă de rugăciunile voastre și pliniți-le într-o manieră completă, așa cum v-a fost prescris de Allah, și aveți grijă de rugăciunea de mijloc între celelalte rugăciuni, și anume rugăciunea de Asr. Ridicați-vă de dragul lui Allah pentru a efectua rugăciunea, cu supunere și smerenie.
(239) În cazul în care v-ați temut de un dușman sau ceva asemănător, și nu puteți împlini rugăciunea într-o manieră completă, atunci vă puteți ruga în timp ce mergeți pe jos sau sunteți încălecați pe cămilă sau pe calul vostru etc, sau în orice modalitate ați putea să faceți aceasta. Însă dacă pericolul a trecut, pomeniți-L pe Allah așa cum El v-a învățat, într-o modalitatea completă și perfectă. Și pomeniți-L și pentru că El v-a pogorât lumina și călăuzirea pe care nu le cunoșteați mai înainte.
(240) Cei care se sfârșesc din viață și în urmă rămân soțiile lor, trebuie să lase ca testament pentru ele posibilitatea de a beneficia în mod complet de locuința și banii necesari pentru procurarea mijloacelor de subzistență timp de un an de zile, timp în care nu vor putea fi scoase de către moștenitori [din casele în care ele locuiau alături de soții lor], și aceasta fiind o alinare pentru ele datorită nenorocirii care le-a lovit și în formă de loialitate față de cel decedat. Însă dacă ele, din proprie inițiativă, vor părăsi casele înainte de împlinirea unui an de zile, nu este un păcat nici pentru voi și nici pentru ele dacă se înfrumusețează și se parfumează; iar Allah este Cel Preaputernic, care nu poate fi de nimeni învins și Cel PreaÎnțelept, în orânduirea, reglementările și prescripțiile Sale. Majoritatea exegeților Coranului au considerat că acest verset a fost abrogat prin Cuvântul lui Allah Preaînaltul: „Aceia dintre voi care se săvârșesc din viață și lasă după ei soții, ele trebuie să aștepte [o perioadă de] patru luni și zece [zile].” [Nobilul Coran, 2:234]. (241) Femeilor divorțate le sunt destinate [din partea foștilor soți] anumite bunuri de care să beneficieze, precum îmbrăcăminte, bani etc, în sensul alinării stării sufletești precare în care ele s-ar putea afla datorită divorțului, care să fie oferite, cu bunăcuviință, în funcție de posibilitățile, mai mari sau mai mici, ale soțului. Aceasta este o reglementare care trebuie respectată de către cei smeriți și care se pun la adăpost de pedeapsa lui Allah, prin urmarea prescripțiilor Sale și depărtarea de cele pe care El le-a oprit. (242) Și în clarificări asemenea celor precedente, Allah va arată - o, voi, dreptcredincioșilor! – versetele Sale atotcuprinzătoare, ce conțin limitele și reglementările [legile] impuse de El, poate că voi veți pricepe și le veți urma, obținând astfel binele, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. (243) Oare nu ai aflat tu, - o, profetule! – despre cei care și-au părăsit casele în număr foarte mare de teama unei boli [epidemii] sau ceva similar acesteia. Acesta era un grup de oameni din neamul lui Israel și Allah le-a spus lor: Muriți! Și ei au murit. Apoi i-a readus la viață, pentru a le arăta lor că totul se află în Mâna Sa, Preaslăvitul, și că ei nu dețin pentru sine nici vreun folos și nici vreun rău, căci Allah este Cel Dăruitor de binecuvântări robilor Săi, însă cei mai mulți oameni nu îi mulțumesc lui Allah pentru binefacerile Sale. (244) Luptați-vă, - o, voi, dreptcredincioșilor! – cu inamicii [dușmanii] lui Allah, pentru a face învingătoare religia Sa și Cuvântul Său. Și să știți că Allah aude ceea ce spuneți și știe intențiile și faptele voastre, și vă va socoti pentru ele. (245) Cine este acela care [vă] dă un împrumut bun, cheltuind [din] averea sa pe calea lui Allah, cu o intenție bună și inima curată, pentru a i se întoarce lui înmulțit. Și Allah reduce mijloacele de subzistență, sănătatea etc, sau le sporește, în virtutea înțelepciunii și dreptății Sale. Și la El, Unicul, vă veți întoarce în Viața de Apoi, și vă va trage la răspundere pentru faptele voastre.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Încurajarea statorniciei în privința rugăciunii și a practicării acesteia într-o manieră completă, cu bazele [stâlpii săi] și condițiile sale. Însă în situația unei eventuale dificultăți, robul se poate ruga așa cum îi stă mai bine în putință. 2 - Îndurarea lui Allah față de supușii Săi este limpede, căci El le-a deslușit lor versetele Sale în cel mai clar mod cu putință, pentru a le fi folositoare. 2 - Allah îi încearcă pe unii dintre supușii Săi și le reduce rizq-ul [mijloacele de subzistență] cu care îi înzestrează, în vreme ce pe alții îi încearcă prin sporirea proviziilor lor, și El are întru aceasta o înțelepciune sublimă.

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلْمَلَإِ مِنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰٓ إِذْ
قَالُوا۟ لِنَبِىٍّ لَّهُمُ ٱبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَٰتِلْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ
قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِن كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلْقِتَالُ أَلَّا تُقَٰتِلُوا۟ ۖ
قَالُوا۟ وَمَا لَنَآ أَلَّا نُقَٰتِلَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
مِن دِيَٰرِنَا وَأَبْنَآئِنَا ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقِتَالُ تَوَلَّوْا۟
إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ
نَبِيُّهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ۚ
قَالُوٓا۟ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ ٱلْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ
بِٱلْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ ٱلْمَالِ ۚ قَالَ إِنَّ ٱللَّهَ
ٱصْطَفَىٰهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُۥ بَسْطَةً فِى ٱلْعِلْمِ وَٱلْجِسْمِ ۖ
وَٱللَّهُ يُؤْتِى مُلْكَهُۥ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾
وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ ءَايَةَ مُلْكِهِۦٓ أَن يَأْتِيَكُمُ
ٱلتَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
تَرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَءَالُ هَٰرُونَ تَحْمِلُهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ۚ
إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

(246) Oare nu ai primit tu, - o, profetule, - vestea nobililor neamului lui Israel de după Moise (pacea fie asupra sa) când i-au spus profetului lor: „Desemnează-ne un rege sub conducerea căruia să luptăm pe calea lui Allah.” Și le-a răspuns profetul lor: „Se poate ca atunci când Allah vă va prescrie vouă lupta, să refuzați să luptați pe calea lui Allah!” Ei au spus, combătând cele zise: „Și oare ce ne-ar putea opri pe noi de la a lupta pe calea lui Allah, de vreme ce situația existentă ne impune aceasta. Dușmanii ne-au izgonit din cetățile noastre și ne-au luat copiii prizonieri, așadar, vom lupta pentru a ne recupera cetățile și a-i elibera pe cei care au fost luați prizonieri dintre noi.” Însă atunci când Allah le-a prescris lor lupta, s-au împotrivit și nu au împlinit cele pe care le promiseseră, afară de puțini dintre ei. Iar Allah este cunoscător al necredincioșilor nedrepți care s-au împotrivit poruncii Sale și au încălcat legământul Său, și îi va recompensa pe ei pentru aceasta.

(247) Și le-a spus profetul lor: „Cu adevărat, Allah l-a făcut pe Talut rege peste voi, pentru a lupta sub conducerea sa.”. Au spus mai marii lor, negând această alegere și respingând-o: „Cum să fie el rege peste noi, de vreme ce noi suntem mai îndreptățiți să deținem conducerea? Căci el nu este nici dintre descendenții regilor și nici nu i-a fost dată vreo mare avere cu care să se sprijine în luarea stăpânirii?!” Le-a răspuns profetul lor: „Cu adevărat, Allah l-a desemnat deasupra voastră, și l-a ales peste voi, înzestrându-l prin cunoaștere și putere [fizică].” Și Allah dă în stăpânire Împărăția Sa cui voiește El, în virtutea Înțelepciunii și Îndurării Sale, iar Allah este Cel ale cărui binecuvântări sunt imense și El dăruiește cui voiește El și este Cunoscător al celor care merită aceasta dintre creațiile Sale.

(248) Și le-a spus profetul lor: „Semnul adevărului alegerii sale ca rege peste voi este acela că Allah vă va reda vouă At-Tabut - care era un cufăr [chivot] căruia îi atribuia neamul lui Israel o măreață valoare, și care le fusese luat – el este însoțit de liniște și pace sufletească și în el se află rămășițele învățăturilor lăsate de neamul lui Moise și al lui Aaron [Harun], precum toiagul și unele table [cu Scripturi]; în aceasta este o dovadă limpede pentru voi, dacă sunteți cu adevărat dreptcredincioși.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Atragerea atenției asupra calităților de bază care fac un conducător apt pentru a îi conduce pe oameni, iar aceasta este cunoașterea a ceea ce trebuie condus și puterea asupra sa.

2 - Atenționarea [sfătuirea] celui ce va prelua conducerea oamenilor, de a nu se lăsa influențat de vorbele lor, până ce nu îi încearcă pe ei și le testează faptele ce urmează vorbelor lor.

3 - Criteriile frecvent utilizate de oameni pentru aprecierea celorlalți și categorisirea lor, se poate să nu aibă o măsură dreaptă la Allah Preaînaltul, căci El, Preaslăvitul, îi alege pe cei pe care El voiește dintre creațiile Sale [dintre oameni] în virtutea înțelepciunii și științei Sale.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِٱلۡجُنُودِ قَالَ إِنَّ ٱللَّهَ مُبۡتَلِيكُم
بِنَهَرٖ فَمَن شَرِبَ مِنۡهُ فَلَيۡسَ مِنِّي وَمَن لَّمۡ يَطۡعَمۡهُ
فَإِنَّهُۥ مِنِّيٓ إِلَّا مَنِ ٱغۡتَرَفَ غُرۡفَةَۢ بِيَدِهِۦۚ فَشَرِبُواْ مِنۡهُ
إِلَّا قَلِيلٗا مِّنۡهُمۡۚ فَلَمَّا جَاوَزَهُۥ هُوَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
مَعَهُۥ قَالُواْ لَا طَاقَةَ لَنَا ٱلۡيَوۡمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦۚ
قَالَ ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُواْ ٱللَّهِ كَم مِّن فِئَةٖ
قَلِيلَةٍ غَلَبَتۡ فِئَةٗ كَثِيرَةَۢ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ مَعَ
ٱلصَّٰبِرِينَ ٢٤٩ وَلَمَّا بَرَزُواْ لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ قَالُواْ
رَبَّنَآ أَفۡرِغۡ عَلَيۡنَا صَبۡرٗا وَثَبِّتۡ أَقۡدَامَنَا وَٱنصُرۡنَا
عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٥٠ فَهَزَمُوهُم بِإِذۡنِ ٱللَّهِ
وَقَتَلَ دَاوُۥدُ جَالُوتَ وَءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلۡمُلۡكَ
وَٱلۡحِكۡمَةَ وَعَلَّمَهُۥ مِمَّا يَشَآءُۗ وَلَوۡلَا دَفۡعُ ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ
بَعۡضَهُم بِبَعۡضٖ لَّفَسَدَتِ ٱلۡأَرۡضُ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ ذُو
فَضۡلٍ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٥١ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتۡلُوهَا
عَلَيۡكَ بِٱلۡحَقِّۚ وَإِنَّكَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٢٥٢

249 Și atunci când Talut împreună cu armata sa au ieșit din cetate, le-a spus lor: „Cu adevărat, Allah vă încearcă pe voi printr-un râu, astfel încât cel care va bea din el nu urmează calea mea, și nu mă va însoți la luptă, iar cel care nu va bea din el, urmează calea mea și mă va însoți la luptă, în afară de cel care a fost constrâns și a băut doar o înghițitură din căușul palmei sale, căci acesta nu va fi socotit. Și au băut majoritatea oștenilor, în afară de câțiva dintre ei, care au fost răbdători și s-au abținut de la aceasta, deși setea le era cumplită. Și atunci când Talut a trecut de acest râu împreună cu cei dreptcredincioși, unii dintre oșteni au spus: „Noi nu vom fi în stare să ne luptăm astăzi cu Jalut și oștile sale." Atunci însă, au spus cei ce credeau că Îl vor întâlni pe Domnul lor în Ziua Judecății: „Câte oștiri cu un număr mic de dreptcredincioși au învins armate care erau formate dintr-un număr mare de necredincioși, prin Voia lui Allah și sprijinul Lui? Așadar, pilda este aceea a izbândirii prin credință, și nu prin numărul combatanților, iar Allah este alături de cei răbdători dintre supușii Săi, Îi sprijină și Îi face pe ei izbânditori.

250 Și când au ieșit la luptă pentru a-l înfrunta pe Jalut și oștirile lui, s-au îndreptat către Allah în rugăciune spunând: „O, Domnul nostru, umple-ne inimile cu o răbdare deplină și întărește picioarele noastre astfel încât să nu dezertăm și nici să nu fim înfrânți de vrăjmașul nostru; și prin puterea și sprijinul Tău, fă-ne pe noi izbânditori împotriva poporului de necredincioși.

251 Și i-au învins ei, prin Voia lui Allah, și l-a ucis David pe conducătorul lor, Jalut. Și Allah i-a dat lui [David] împărația și profeția și l-a învățat ceea ce El a vrut dintre înțelepciune și cunoaștere, astfel încât a primit el binele acestei lumi, cât și al Lumii de Apoi. Și dacă n-ar fi stat în rânduiala lui Allah ca unii oameni să respingă stricăciunea altora dintre ei, pământul ar fi înglodat sub stăpânirea celor corupți. Însă Allah este Cel care pogoară binecuvântarea Sa asupra tuturor creațiilor Sale.

252 Acestea sunt versetele cele clare și limpezi ale lui Allah, pe care ți le recităm ție, - o, profetule! – cuprinzând vești adevărate și porunci drepte, și tu ești, cu adevărat, dintre cei trimiși de Domnul lumilor.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Ține de înțelepciunea conducătorului încercarea oștirilor sale prin teste diferite, astfel încât să poată diferenția prin aceasta oștenii săi, și să îl poată cunoaște și deosebi pe cel statornic de ceilalți.

2 - Lecția [primită] este aceea că victoria nu stă numai în numărul mare [de oșteni] și al pregătirii militare ci ajutorul lui Allah și succesul Lui sunt cele mai mărețe cauze ale triumfului și victoriei.

3 - Nu rămâne ferm în fața ispitelor și a încercărilor decât cel a cărui inimă a fost călăuzită de credința desăvârșită în Allah. Aceștia sunt cei răbdători în fața oricărui necaz și rămân fermi în fiece strâmtorare.

4 - Invocarea lui Allah cu inima sinceră și plină de speranță în El este dintre cele mai importante condiții ale unei rugi acceptate, în deosebi pe câmpurile de luptă.

5 - Face parte din rânduiala lui Allah și Înțelepciunea Sa respingerea răului unora dintre creațiile Sale și a stricăciunii provocate de ei, prin intermediul altora dintre semenii lor.